

odsev odseva

*Na silvestrovo
se je iskrilo*

*Ali bo dovolj
parkirišč v T-3?*

*Gostili smo
mlade planince*

*Smačarjem je
tokrat uspelo*

VIDIM SVET DRUGAČE

TOVARNIŠKA TRGOVINA V PODSKRAJNIKU PRI CERKNICI

Pony

DREST-TOP
Tapetništvo d.o.o.

Sedež: Jemčeva 45A, 1236 Trzin
Proizvodnja: Podskrajnik 18, 1390 Cerknica
tel.: 01 709 03 00, fax: 01 709 68 03

SALONA (vsestranski Trzin in Podskrajnik) **ODPRTA:**
ob delovnih h od 7 do 19 - sob od 9 do 13 ure

Loren Line
POPOLNA TOPLOTNA TEHNIKA

Plinski center Ljubljana

Verovškova 70, Ljubljana, tel.: 01/565 86 30, 01/566 16 12
http://www.loren-line.si e-mail: loren.line@siol.net

Nudimo Vam celotne storitve pri izvedbi ogrevanja na plin:

- izdelavo projektne dokumentacije notranjih plinskih instalacij,
- ogled objekta in izdelava predračuna brezplačno,
- najem plinohrama v kolikor ni zemeljskega plina,
- pridobitev soglasij,
- izdelava notranjih plinskih instalacij,
- dobavo in montažo plinskih peči,
- dobavo in montažo radiatorjev po izbiri strank,
- sanacijo dimnika (s soglasjem) v kolikor je potrebna,
- pooblaščen servis Junkers.

Ugodni plačilni pogoji za vsakogar!

Plin – grejmo se z njim!

BAHNE®

 **RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

NAJRAJE SMO »ZAPLANKANI«

V januarju se je v Trzinu zgodilo kar nekaj zelo pomembnih dogodkov, ki pa so večinoma šli kar nekako mimo širše javnosti. Najprej so strelci pripravili mednarodno strelske tekmovalne za prehodno skirco Borisa Paternosta, v soboto, 18. t. m., je planinski društvo organiziralo sklepni del državnega tekmovalja Mladina in gore, smučarji pa so istega dne na smučišču v Dolgi dolini izvedli tudi občinsko smučarsko prvenstvo. Vse tri prireditve so bile »veljike« in tudi pomembne. Terjale so kar veliko priprav in dela. Pravzaprav ni bilo skrbi, da ne bi uspeli, saj smo v Trzinu lahko že nič kolikokrat videli, da imamo med sabo dobre organizatorje, ki se potrudijo, da je vse tako, kot se spodobi in še bolj. Žal pa med temi organizatorji ni pravih dosti medsebojnega sodelovanja, pa tudi javnosti je bila o tem sorazmerno slabo obveščena. Naj najprej pomemem pred svojim pragom: Omenjene priredit-

ve smo vsaj »na hitro« že napovedovali v našem časopisu, razen za tekmovalje Mladina in gore podrobnejših podatkov o prireditvah nismo imeli. Res je, da moramo novinarji tudi sami izbrskati nekatere podatke, vseeno pa se od organizatorjev spodobijo, da delo novinarjem vsaj nekoliko olajšajo. Je že tako, da smo vsi kar precej zaposleni, in se rado zgodi, da več napišeš ali poročaš o istem, za kar podatke lažje dobiš. Pri tem lahko sami organizatorji zelo pomagajo. Spominjam se, kako so Trzinčji z navdušenjem pozdravljali prve številke našega časopisa in kako so si v društvi prizadevali, da bi kaj pisali o njih. Kar nekaj užaljenih očitkov smo slišali, da o njih premalo pišemo. Zdad teh težav sploh nimamo več. Pogosto prosjčimo po društvi za kakšno informacijo o njihovi dejavnosti. V vodstvih društev so, z nekaterimi izjemami, kar zadovoljni, če jih pustimo pri miru. »Mi že dobro delamo in bomo stvari naredili po svoje, tako da bo prav, tega pa ni treba obe-

šati na veliki zvon!« Ko stvar izpeljejo, pa so ponavadi vseeno užaljeni, da jih nismo dovolj pohvalili in da bralcev nismo zadosti obvestili o njihovi akciji. Če ne bi bilo te užaljenosti, bi mislili, da jim sploh ni več do objave v časopisu.

K razočaranosti nad Odsevom verjetno vsaj nekaj prispeva to, da pri izhajanju večkrat zamujamo. Tega se zavedamo in krivdo priznavamo. Gordijskega voza, ki bi težavo razrešil, pa kar ne moremo presekat, čeprav se trudimo. Vseeno mislim, da bi morali tudi organizatorji različnih prireditev in dogajanj v Trzinu le bolj misliti na to, da morajo tudi sami poskrbeti za boljše obveščeno ljudi o njihovi dejavnosti. Nenazadnje je Odsev mesečnik, sami pa lahko napišejo tudi letake z obvestili in jih raznosijo po hišah, razobesijo pa lahko tudi plakate. Svoje akcije vendar pripravljajo tudi zaradi drugih in da bi ljudi seznanili s svojo dejavnostjo. Če bodo njihove akcije bolj odmevne, bodo verjetno lažje zbrali tudi več denarja od sponzorjev in tudi od občine. Drugi problem pa je tudi neusklajenost med samimi organizatorji akcij. Takšne razmere so zelo neprijetne za morebitno občinstvo, neredko pa se tudi zgodi, da so najbolj aktivni člani posameznih društev dejavni tudi v drugih društvih, in takrat, ko hkrati potekata dve prireditvi, enostavno ne morejo biti na dveh mestih hkrati. Marsikdo bi bil na primer rad na smučanju, zanimajo pa ga tudi planinci. Odločitev je lahko lezavna, še več slabe volje pa je bilo verjetno med tistimi, predvsem med mladimi, ki so morali biti, nekako po sili razmer, na eni od prireditev. V sklopu prireditve Mladina in gore so tako nastopili mladi gledališčniki s svojim skečem in folkloristi, ki so otrokom iz vse Slovenije pokazali, kako se pleše na našem koncu, verjamem pa, da bi marsikdo od nastopajočih takrat rad tekmoval tudi na smučišču. Razumem smučarje, ki so res veliko naredili za odlično pripravo smučišča in so se tudi prejšnja leta znovoli in prestavljali svoja tekmovalna, potem pa jih zaradi nenadne spremembe vremena niti niso mogli izvesti, verjetno pa bi se vseeno le lahko našla neka kompromisna rešitev, da ne bi bil volk sit in koza cela. Če že morata biti dve veliki prireditvi na isti dan, bi lahko vsaj ure uskladjali tako, da ne bi prišlo do popolnega prekrivanja najbolj

zanimivih dogajanj. Verjetno bi pri tem morala kaj narediti tudi občina, še zlasti v Odboru za društvene dejavnosti Občinskega sveta bi lahko razmišljali tudi kaj v tej smeri. Ne nazadnje bo kaj kmalu tu mesec maj in takrat bo v Trzinu, kot kaže, spet vse polno prireditev.

Prav bi bilo, da bi pristojni sestopili s svojih slonokoščinih stolpov samovšččnosti in pogledali tudi malo čez »planke«. Mogoče bi se pa dalo kaj urediti v vsesplošno zadovoljivo, tudi boljše, predvsem pa bolj usklajeno. Četudi so še tako dobri, verjetno potrebujejo tudi publiko. Ob tem pa se nam, vsaj kar se tiče obvešččnosti, poraja še eno vprašanje. Na začetku meseca je bila v občini javna obravnava sprememb zazidalnega načrta za industrijsko cono. Čeprav gre za pomembna vprašanja, je o tem vedelo res zelo malo občanov. Zakaj pripravljavci takšne in podobnih javnih razprav ne morejo poskrbeti za boljše obveščeno ljudi, da bi bile te razprave res javne in ne javne le na papirju. Verjetno so javne obravnave z večjo udeležbo občanov lahko precej naporne, saj so stališča nekaterih zelo nepopustljiva in toga, vseeno pa bi morali v demokraciji družbi pristajati tudi na različna mnenja. Več glav več ve in tisto stališče, ki je boljše, bi moralo v javni razpravi prevladati. Včasih je treba pristajati tudi na kompromise, pa čeprav se končna rešitev razlikuje od tiste, ki jo zagovarja povodnik oz. predlagatelj. V takem primeru je obravnava res javna, drugače pa ni treba razglašati, da je javnost povabljena k obravnavi predlogov. Tisti, ki sprejema rešitve na tak način, si le pere roke odgovornosti, črva dvoma v poštenost postopkov pa ne bo spral. Predlagatelj je skoraj vedno v boljšem položaju, saj ima več podatkov in je bolje pripravljen, zato se takšnih javnih obravnav pravzaprav ne bi smel bati. Če pa njegovi argumenti ne združijo pred očitki, pa rešitev verjetno ni najbolj briljantna. V demokraciji je žal treba prisluhniti tudi drugim, končna rešitev je zato skoraj gotovo bolj sprejemljiva za vse. Predvsem pa odgovornost za tisto, kar nastane, res lahko nosijo vsi, ki so pri tem sodelovali.

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Maleja Ertulj

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jozica Valentak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek, Katja Rebec, Mirjam Šuš, Mojca Tržek, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1700 izvodov

Glasilo Odseva izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjuzi v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. februarja 2003. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. februarja na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67   📠: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:

Bo letos na smučišču smučarska sezona daljša?

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Urednik

Z
U
P
A
N
O
V

KOTICEK

Drvega januarja letos sta začela veljati dva zakona, ki bosta v veliki meri vplivala tudi na delovanje občin pa tudi na uredničevanje načrtov številnih občank in občanov. Gre za novi Zakon o urejanju prostora in novi Zakon o graditvi objektov.

Oba je mogoče uvrstiti v vrsto zakonov, ki jih slovenski parlament sprejema kakor po tekočem traku zaradi usklajevanja z direktivami in smernicami EU. Posledica tega hitenja je med drugim tudi to, da so številni sprejeti zakoni nedodelani in nezadostno premišljeni; nekateri izmed njih tako rekoč prepisani po tujih zgledih in premalo prilagojeni posebnim razmeram in še posebej stopnji pravne kulture v Sloveniji. Naj takoj poudarim, da ta očitek velja tudi obema navedenima zakonoma. Po drugi strani pa je res tudi to, da je bil skrajni čas za spremembo zakonov, ki urejajo vprašanja urejanja prostora in graditve objektov, saj smo vse doslej na tem področju še vedno imeli le večkrat dopolnjene zakone iz časov t.i. prejšnjega režima; torej še iz časa pred letom 1990. Vsled tega so bili postopki urejanja prostora precej neusklajeni s tovrstnimi postopki v državah EU in hkrati veliko bolj dolgotrajni, kot bi si to želeli zainteresirani investitorji.

Toda naglica, s katero sta bila na splošno pripravljena in sprejeta oba zakona zaradi potrebe po uskladitvi z zakonodajo EU, je, kot rečeno, povzročila, da je tudi v teh dveh zakonih ostalo marsikaj nedorečeno ali celo neurejeno. Predvsem pa velja poudariti, da tudi tokrat v Vladi RS nimajo pripravljenih potrebnih podzakonskih aktov in vprašanje je, kako hitro jih bodo imeli in sprejeli; življenje pa seveda teče ne glede na to in že prvi tedni po uveljavitvi obeh zakonov so tudi po občinah pokazali, da upravni delavci preprosto ne vedo, kako ravnati v nekaterih postopkih.

Bistveno pa je vprašanje, kako bosta oba nova zakona učinkovala glede na nizko raven pravne kulture v Sloveniji in glede na neučinkovitost inšpekcij. To še posebej velja za Zakon o graditvi objektov, ki ukinja dosedanj postopek priglasitve manj zahtevnih gradbenih posegov, ki jih bo po splošno mogoče izvajati samo na osnovi lokacijske informacije občine. To lahko povzroči, da bo še več primerov, ko bodo graditelji med gradnjo spreminjali načrte, kot jih je bilo že doslej. Seveda bo ob tem marsikdo pomislil, da imajo pač ljudje za to početje gotovo utemeljene razloge in da občina gleda na te primere neživiljenjsko, toda resnica je tudi to, da te vrste dejanja in odločitve s svojimi posledicami postavljajo občino nemalokrat v nemogoče položaje. Pri nas se s takimi posledicami srečujemo v OIC Trzin pa tudi v drugih delih naselja. Ne nazadnje je, recimo, nekdo ogromno betonsko skarpo, zgrajeno brez dovoljenja, čeprav zanj gotovo smiselno, zgradil nad vodovod. Če bi prišlo na tem mestu do okvare vodovoda, bi bile razmere za odpravo okvare tako rekoč nemogoče. Ker se z nedovoljeno gradnjo nič ne zgodi, bo najbrž naposled morala občina iskati možnost za nov vod vodovoda! Hkrati pa je res, da bo zakon olajšal postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja vsem zainteresiranim, in da to gotovo je dobra plat novega zakona.

Opazne so tudi spremembe, ki jih prinaša Zakon o urejanju prostora. Če odmislim ter-

minološke spremembe in nekoliko drugačen koncept prihodnjih prostorskih aktov (prostorska strategija, prostorski red, lokacijski načrti namesto dosedanjih ureditvenih in zazidalnih načrtov ipd.), kar bo z vidika občine postalo pomembno šele v nekaj letih, je morda najbolj omejena vredna sprememba v naravi postopka sprejemanja prostorskih aktov. Manjša bo, denimo, postoj udeležba občinskih svetov v postopkih, čeprav ne manj pomembna in v večji meri bo v postopke vključena javnost. Postopki se bodo poslej že začeli z udeležbo javnosti, kajti začetek postopka bo predstavljal t.i. prostorska konferenca, na kateri pripravljavec od javnosti (politične in strokovne) pridobiva smernice za pripravo programa priprave prostorskega akta, ki ga načrtuje. In ker je zakonodajalec sprejel nekoliko nenavadno odločitev, da morajo poslej vsi postopki že teči ali se celo nadaljevati, kolikor so že bili začeti, po novem zakonu, se bomo tudi v Trzinu že v kratkem srečali s prvo prostorsko konferenco, s katero bomo sprožili postopek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana. To smo, tudi glede na novi zakon, enostavno dolžni storiti, saj zakon jasno pravi, da pristojni organ občine mora začeti postopek, če s svojimi predlogi in pobudami to zahtevajo občani, in to najkasneje v štirih letih. Mi pa imamo take pobude in predloge še iz leta 1999. Po drugi strani pa tudi vodstvo občine samo ocenjuje, da so določene spremembe potrebne, še posebej take, ki bi v prihodnosti omogočile gradnjo obvoznice mimo prvotnega naselja Trzin (namesto Mengeške) in ki bi omogočile zainteresiranim kmetov premostitev kmetij iz urbanega naselja.

Prvo prostorsko konferenco in na ta način tudi prvo preverbo zakona s tega vidika bomo imeli predvidoma 17. februarja, in že sedaj vas, spoštovani občani in občanke, vabim, da se je udeležite.

Tone Peršak

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:
Info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

Na podlagi 28. člena Zakona o urejanju prostora (Ur. l. RS št. 110/02) sklicujem

PROSTORSKO KONFERENCO

z namenom, da se pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin Dolgoročnega plana Občine Domžale za obdobje 1996-2000 in prostorskih sestavin Družbenega plana Občine Domžale za obdobje 1986-1990 za območje Občine Trzin.

**Prostorska konferenca bo v dvorani KUD Franc Kotar,
Mengeška c. 9, Trzin,
v ponedeljek, 17. februarja 2003 ob 18:00 uri!**

Vljudno vabljeni!
Župan Tone Peršak l.r.

3. SEJA OBČINSKEGA SVETA ALI BO DOVOLJ PARKIRIŠČ V T-3

Lzkupiček tokratne seje občinskega sveta je bil: trije zvitli gležnji, dve polomljeni rebri, en izpah čeljusti, pet modric okoli oči in štirje sprejeti odloki. Brez skrbi, listo o poškodbah je iz trte izvito, kar se pa odlokov tiče, pa niso nobena novinarska rata.

Svetniki so se najprej pogovarjali in dogovarjali o spremembah, ki bodo zadele že obstoječi načrt območja T-3. V povezavi s tem centrom se pojavlja največji problem s parkirišči (tako kot tudi drugod po Trzinu). Svetniki so s pomočjo predstavnikov regijske razvojne družbe ugotavljali, koliko parkirnih prostorov bo potrebnih ob novih gradbenih objektih (govorim o domu za starejše občane, ki bo v zgradbi, postavljeni nasproti že obstoječih blokov, v kateri bo tudi nekaj stanovanj). Ta parkirišča naj bi bila namenjena tako zaposlenim v domu kot tudi stanovalcem in obiskovalcem ter najbrž tudi kakemu mimoidoščemu popotniku, ki bo nekje pač moral pustiti jeklnega konjčka, da si bo lahko ogledal lepote Trzina. Nekateri svetniki so se ob tem spraševali tudi o prometni kulturi Slovencev in Trzincev,

ki se očitno neradi gibljejo, saj bi svoje avtomobile najrajši pustili pred vhodnimi vrati, kar se dogaja tudi stanovalcem blokov, garaže hiše pa žalostno samevajo.

Zelo problematična je tudi avtobusna postaja, ki trenutno prav čudno štrli v križišče z Mengeško cesto in je najbrž zgolj slučaj, da ni že kdo trčil v avtobus, ki čaka na potnike, da vstopijo.

Svetniki so spregovorili tudi o ureditvi površine za otroška igrišča in ureditvi javne razsvetljave ob Pštati na severozahodnem delu naselja.

Vse spremembe in dopolnitve načrta za območje T-3 si lahko vsak, ki ga to zanima, ogleda na Občini Trzin.

Začeli smo z avtomobili, nadaljevali pa ho-mo z rekreacijo in športom. V drugi točki seje so svetniki obravnavali predlog letnega programa športa za leto 2003. Z domžalske športne zveze je na sejo prišel Ranko Cukrov, ki je povedal več o tem, komu je namenjen športni tolar in koliko jih dobijo posamezna društva. Predlog programa za šport je razdeljen v dva glavna sklopa, in sicer v osnovni program športa, ki zajema tako športni program otrok in mladine kot tudi šport v družtvih (tudi opremo za njho-

vo dejavnost), drugi sklop pa zajema vse športne objekte. Nekaj denarja, namenjenega športu, se porabi tudi za organiziranje športnih prireditev (npr. otroška olimpijada) in za sponzoriranje vrhunskih športnikov (če še ne veste, v Trzinu imamo dva odlična srelca, evropskega mladinskega prvaka v kajaku in kanuju ter odličnega triatlona). Za šport bo Občina Trzin letos namenila približno 90 milijonov tolarjev, od tega bo kar 80 milijonov vloženi v izgradnjo športnega parka.

Svetniki so brez večjih pripomb sprejeli letni program dela občinskega sveta. Nesmiselno bi ga bilo podrobneje opisovati, saj bomo še naprej objavljali poročila s seji. V zadnji točki pa so svetniki sprejeli predlog občinske komisije za volitve in imenovanja o predsedniku in članih volilne komisije, o nadzornem odboru ter o članu za svet šole.

Kot vsakič doslej so tudi na koncu tokratne seje svetniki povedali še nekaj svojih pobud in vprašanj. Nazadnje pa so sme vsi odpravili v mrzlo zimsko noč. Polomljenih rebri in modric pa ni bilo, ampak priznajite, uvod pa je bil le bolj šokanten

Mateja Erčulj

IZJAVA ZA JAVNOST

Glede na to, da se v Odsevu opisuje svetniška skupina liste Za zeleni Trzin kot opozicijski župan, menimo, da je prav, da o tem in o našem glasovanju v občinskem svetu pojasnimo nekatere stvari. V opozicijo nas je takoj po volitvah postavil župan, ko je v svojem prvem intervjuju po volitvah za Delo izjavil, da se je pogovarjal z vsemi strankami, razen z listo Za zeleni Trzin. Dokončno pa nas je tja brez vsake osnove v slogu, ki je bolj spominjal na predvolilni boj kot na povolilni komentar, umestil urednik Odseva v prvem povolilnem uvodniku. Po zakonitostih volitev se pred volitvami vsi, ki se borijo za poslanska mesta in niso v vladajoči koaliciji, borijo za ta mesta z »opozicijsko držo«, vse drugo je neumnost in leporočje. Po volitvah pa so vsi izvoljeni dolžni delovati po svoji vesti in prepričanju v korist vseh volivcev in ne le tistih, ki so jih izvolili. To in takšno delovanje je možno le v sodelovanju vseh z vsemi, to ve-mo tudi svetniki skupine Za zeleni Tr-

zin. In temu in takšnemu delovanju gotovo ni v vzpodbudo, če li nekateri že na začetku dajo vedeti, da si zgolj nekakšno nujno zlo, ki ga bo pač treba prenesti kakor poplave ali točo! Sedaj je čas za pozabo užaljenosti iz predvolilnega boja (naj mi bo dovoljeno parafrazirati Cankarja: Ali ga bom z rokavicami božal, če tekmujem z njim!) in začetni sodelovati pri ciljih, o katerih nihče ne dvomi, da so skupni, in začetni drug drugega strpno prepričevati o ciljih, o katerih nismo vsi prepričani, da so res skupni! V nasprotju z urednikom Odseva smo svetniki naše skupine prepričani, da so se vsi, ki so bili izvoljeni v občinski svet, podali v volitve z željo pomagati, da bo Trzin postal in ostal Trzin-cem čimbolj prijazen kraj in ne zato, da bi sedel v stolčke! Le v pogledih na to, kakšen naj bo prijazen kraj in na kakšen način priti do njega, se med seboj razlikujemo!

Naj ob tej priliki tudi spomnimo bralce Odseva, da so bili tudi ostali predvolilni programi zelo podobni našemu, še posebno je bil našemu programu v osnovi zelo podoben program liste Za trajnostni razvoj Trzina, kar smo seveda opazili oboji. In ni res, da

smo v predvolilnem času želeli volivce prepričati, da dober program uresničujejo nepravilno ljudje, kakor je zadeve razumel g. župan. Želeli smo jih le prepričati, da se po našem mnenju njihov program uresničuje prepočasno in da bomo mi našega uresničili prej. Kdo je bil v prepričevanju bolj in kdo manj učinkovit, je odvisno od izhodišč, dejstvo pa je, da ima naša svetniška skupina četrtino sedežev občinskega sveta. Ta četrtina se v svetu ne namerava bojevati proti vsem in vsemu, kakor želi bralce prepričati Odsev, temveč se namerava obnašati tvorno v korist občine. Skladno z našim predvolilnim programom, za katerega smo dobili mandat volivcev, bomo kot občinski svetniki podprli vse projekte, ki bodo dvigali kvaliteto bivanja in čim manj posegali v zeleno okolje. Nasprotovali pa bomo projektom, ki bodo v nasprotju s temi načeli in v nasprotju z gospodarnostjo. Zato želimo bralcem Odseva pojasniti naše nasprotovanje nekaterim proračunskim postavkam in naše poglede na stanje v Svetu.

V Trzinu imamo v letošnjem proračunu sprejetih nekaj dragih projektov, za katere ne vemo ne kakšen bo njihov končni izgled in ne kakšna bo končna cena. Za nekatere tudi ne vemo, kakšna bo njihova funkcionalna uporabnost. Istočasno pa na najdaljši in najbolj prometni Mengeški cesti ni zagotovljena varnost pešcev in kolesarjev! V zadnjih štirih letih na tej cesti ni bil zgrajen niti meter pločnika, že več kot dve leti se pripravljajo projekti za stometrski odsek pločnika, pred vrtcem Palčica pa ni možna postavitev semaforja, ker ni obmožiranskih pločnikov! Kolikor nam je znano, v okolici Trzina ni po velikosti primerljivega kraja, ki ne bi imel na najbolj prometni cesti urejenih pločnikov. In menimo, da to pač ne more biti znamenje uspešne občine, s kakršno se vsi radi pohvaljajo v Odsevu. Vemo, da so problemi z lastništvom parcel, vendar menimo, da se jih rešuje pre malo zavzeto!

Pokopališče je po projektu umeščeno sredi gozda, na Pajkovem hribočku. Menda sta v Sloveniji samo dve pokopališči v gozdu. Lokacija so kot najprimernejšo potrdili urbanistični strokovnjaki, udeleženi v urbanistični delavnici, organizirani na županovo pobudo. Zanima nas, ali so bile na tej delavnici določene kot primerne tudi katere druge lokacije ali pa je morda urbanistična delavnica imela na izbiro le eno lokacijo. Kot se spominjamo s predstavitve projekta pokopališča po končani delavnici, so bili pod listopadnim drevmem skicirane silhete klasično zasnovanih grobov. To pomeni, da bo v jeseni pokopališče pokrito z odpadlim, mokrim listjem, ki bo na marmornih in kamnitih spomenikih puščalo močne barvne madeže. Iz tega razloga listopadna drevesa na pokopališčih niso zaželena. V takšno okolje bi po našem mnenju sodilo le pokopališče v ameriškem stilu: drevesni park z urejeno trato, na kateri bi bili grobovi označeni samo z manjšo kamnito ploščo z imenom pokojnika. Nič ne bi imeli proti takšnemu pokopališču, če bi se zanj odločila večina občanov Trzina. Prav pa bi bilo, da bi občani vedeli, kakšno pokopališče bodo dobili, kajti kasneje, če se bo izkazalo, da je bila storjena napaka, ga verjetno ne bomo selili! Zavedati se moramo tudi, da bo treba speljati skozi gozd do pokopališča asfaltirano cesto, vodovod, kanalizacijo in elektriko! Lokacija je tudi zelo oddaljena predvsem od starega dela Trzina. Večina obiskovalcev se bo zato na pokopališče vozila z avtomobili, torej bo treba ob pokopališču urediti tudi primerno veliko parkirišče. Zanima nas (in morda tudi bralce Odseva), kolikšna površina gozda bo žrtvovana za ta projekt. Prepričani smo, da bi bilo glede na vse našeto primerno še enkrat vsestransko pretehtati lokacijo bodočega pokopališ-

ča, da sedaj še ni prepozno za spremembe in da zato ni smotno vlagati denarja v projekte in pripravo gradnje pokopališča na lokaciji v gozdu.

Zato smo občinski svetniki liste Za zeleni Trzin z amandmajem predlagali izločitev proračunske postavke za leto 2003: 4007 Pokopališče. konto 4208 Študije o izvedljivosti projektov, projektna dokumentacija, nadzor in investicijski inženiring v znesku 1.000.000 tolarjev (v letu 2002 je bilo v ta namen že porabljenih 2.000.000 tolarjev), zaustavitve vseh aktivnosti glede pokopališča na tej lokaciji in predlagali, da se poišče primernejša lokacija.

Vložili smo tudi amandma k proračunski postavki 1055 Oblikovanje in vzdrževanje urbanega okolja: parki, zelenice, poti, spomeniki in estetski objekti – estetska podoba kraja, Konto 4204 Novogradnje, rekonstrukcije in adaptacije v znesku 38.000.000 tolarjev in predlagali umik te postavke, ker je iz Letnega načrta razvojnih programov občine Trzin za leto 2003 na tej postavki razvidno, da je celotni znesek namenjen gradnji fontane. Po tej proračunski postavki je bilo v letu 2002 že porabljeno 5.500.000 tolarjev, za leto 2004 pa je na tej postavki predvidena nadaljnja poraba 12.000.000 tolarjev. Res nam je bilo razloženo, da se s te postavke, ki je do lani zajemala le fontano, sedaj predvideva tudi financiranje gradnje parkov in zelenice. Vendar to iz predloga proračuna ni razvidno, predvsem pa tudi iz sedaj že sprejetega proračuna ni razvidno, koliko denarja se pravzaprav namenja za fontano. Nismo proti fontani in zavedamo se, da bo treba prej ali slej dokončno urediti tudi osrednji tržni trg. Vendar smo prepričani, da je marsikaj treba urediti prej in da naj bodo predvsem pri stvarih, ki niso najnujnejše, finance popolnoma transparentne!

Z amandmajem smo predlagali tudi izločitev na proračunski postavki 0912 – konto 9005 Obnova prostorov za dodatne potrebe vrtca v znesku 500.000 tolarjev, ker se ta postavka nanaša na vrtec Palčica, katerega investicija je zaključena in je vrtec Palčica v času sprejemanja proračuna že deloval. Če bodo v letu 2003 potrebna popravila, jih bodo morali izvajalci opraviti brezplačno v garancijskem roku.

Z amandmajem smo predlagali tudi izločitev na proračunski postavki 10020 Dom za starejše – varovana stanovanja - 3.000.000.- SIT, ker menimo, da določena lokacija med dvema cestama, nasproti T3, brez zelenega parka, ni primerna in je treba poiskati primernejšo lokacijo.

Na proračunski postavki 1059 Center družbenih dejavnosti – mladinski klub, knjižnica, ambulanta, dvorana, smo predlagali zmanjšanje zneska 102.500.000 tolarjev za 40.000.000 tolarjev. Menimo, da je v letošnjem letu investiranje v splošno ambulantno preuranjeno, ker po naših informacijah še

nekaj časa ne bodo izpolnjeni pogoji za pridobitev vseh soglasij in koncesije.

Sredstva, izločena z amandmaji, naj bi se delno porabila za ureditev pločnikov na Mengeški cesti, ostalo pa naj bi bilo namenjeno za odkup zemljišč v gozdu med IOC in Mlakami, saj je znano, da želijo nekateri lastniki zemljišča prodati.

Prav mogoče je, da amandmajev kot začetniki tehnično nismo pripravili najbolj strokovno. Upamo, da nam bodo pri pripravi naslednjih (h katerim kolikor predlogov) pomagale tudi občinske skupne službe, najbrž so vsaj malo namenjene tudi temu. Naslednje leto bomo že bolj izkušeni, pa tudi pri pripravi predloga proračuna bomo sodelovali od začetka.

Lani so se volivce in sprejem proračuna prekrile volje, ko je za sprejem proračuna primerno. Teza, da je treba sprejeti proračun pred novim letom in da naj proračun sprejme listi, ki ga bo izvajal, je sicer na prvi pogled zelo demokratična, vendar pa vsebuje tudi past. Vsakemu racionalnemu človeku je namreč jasno, da novemu svetu pač ni preostalo nič drugega, kot da je sprejel proračun, ki ga je predlagal prejšnji svet. Tako smo na vrat na nos dober mesec po volitvah sprejeli občinski proračun, pri katerem pripravili nismo sodelovali in na katerega tudi nismo imeli skoraj nobenega vpliva. Če bo uspešno, bodo za to zaslužni predvsem predlagatelji s skupino Za trajnostni razvoj Trzina na čelu, če ne, bomo krivi vsi, ki smo ga sprejeli. Najbrž bi bilo zato bolje, če bi svet, ki je proračun pripravil, le tega tudi sprejel, novi svet pa bi ga po nekaj mesecih dopolnil ali spremenil po svoji meri! In predvsem zato želimo s tem pisanjem Trzincem povedati, proti čemu in za kaj smo bili pri sprejemanju proračuna.

Pri glasovanju nas pri nobenem našem amandmaju ni podprl noben član občinskega sveta. Ali zato, ker smo imeli pre malo časa za prepričevanje, ali zato, ker smo bili pre malo prepričljivi, ali zato, ker so menili, da si noben predlog ni zaslužil niti malo pozornosti, ali pa morda zato, ker smo jih predlagali mi in ne kdo drug, lahko le ugibamo. Vsi ostali amandmaji, ki jih je predložil predlagatelj proračuna, so bili sprejeti soglasno, tudi z našimi glasovi.

Za skupino Za zeleni Trzin,

Prerj Kralj in Natalija Chvatal

Prpis uredništva k Izjavi za javnost

Kot sta zahtevala avtorja Izjave za javnost, v tej številki ne bomo objavili županovega odgovora, če bo na to želel odgovoriti, na navedbe v prispevku pa moramo vseeno zapisati nekaj malenkosti kot pojasnilo in odgovor na račun napadov na Odsev.

Najprej moram pisca omenjene izjave javno pozvati, da mi prineseta Odsev, v katerem sem v uvodniku ali pa tudi v povolitnem komentarju Listo za zeleni Trzin uvrstil v opozicijo. Tega žal nisem naredil, čeprav bi lahko. Izvoljeni člani liste so si namreč že kmalu po izvolitvi nadedi opozicijsko držo užaljene žrtve. To, da vidijo stvari, ki niso napisane, pa meji že na preganjavico. Če želijo biti uspešni, se morajo teh strahov otresti.

Moram povedati, da zelo dobro vem, kaj je pozicija in kaj opozicija. Je že tako, da imam za sabo univerzitetno izobrazbo na politični fakulteti in že v času študija sem moral razčistiti nekatere osnovne pojme. Zato trdim, da sem pri polni zavesti vedel, zakaj sem zapisal določene izraze tako in ne drugače. Moram pa reči, da sem razočaran nad žaljivim obdolževanjem piscev zgornjega besedila. V svojem slogu, ki ga že poznamo iz časov, ko smo pisali o nesoglasjih v zvezi s T-3 in nekaterimi drugimi problemi Trzina, mi podpisana pod zgornjo izjavo podkataka tudi ideje in mišljenja, ki niso moja. Ves čas sem bil prepričan, da so vsi kandidati, ki so se odločili kandidirati za stolčke v občinskem svetu, med njimi sem bil tudi sam, želeli po svoje prispevati v dobro Trzina. Vem pa tudi, da so pogledi na to, kako to doseči, od kandidata do kandidata drugačni. Prepričan sem tudi, da žal vsi niso niti natančno vedeli, kako delo občinskega sveta izgleda. Nekateri so celo menili, da lahko uspejo zgolj s kritiko. Brez lažne bahavosti lahko zapišem, da te stvari zelo dobro poznam, čeprav ozadij vseh potez, ki jih vleče občinsko vodstvo, le ne poznam.

Pozdravljam prizadevanja svetnikov liste Za zeleni Trzin, da bi bil naš kraj prijetnejši in bolj urejen. Menim, da imajo marsikdaj prav pri svojih pogledih. Žal pa večkrat s svojim pristopom ne uspejo. To jim bo uspelo še manjkrat, če bodo žaljivi in če se bodo zatekali k podtikanju. Le s poštenim delom, argumenti in premišljenim prepričevanjem bodo svoje kolege v občinskem svetu in njegovih delovnih telesih lahko prepričali o utemeljenosti svojih predlogov in pomislekov. Kalimerovsko cmerjenje: »To ni pravica!« užaljeno zlivanje jeze na tiste, za katere menijo, da jim ne morejo škodovati ali da so pod njimi, pa jim gotovo ne bo prineslo uspeha. Njihova prizadevanja, da bi Trzin postal in ostal Trzincem čimbolj prijazen kraj, sem pripravljeno celo podpreti, spet pa ugotavljam, da nekateri od članov liste Za zeleni Trzin Odseva niti ne berejo zadosti natančno ali pa ga ne razumejo. Enostavno ga napadajo in pišejo laži, med drugim, da želi Odsev bralce prepričati, da se trije svetniki v Občinskem svetu (beri četrtina) nameravajo bojevati proti vsem in vsemu. To ni bilo v Odsevu nikoli in nikjer zapisano. Enostavno gre za čisto laž in podtikanje. Bojim se, da bo takšno pisanje svetnikov liste spodbujalo le slabo voljo, užaljenost in celo sovraštvo. Če si res prizadevajo za prijetnejši in znosnejši Trzin, bi morali predstavniki četrtine občinskega sveta začeti popravljati stvari že pri tem.

Predstavnike Liste za zeleni Trzin ob tej priliki celo vabim, da naj Odsev izkoristijo za predstavljanje svojih pogledov in idej za izboljšanje življenjskih razmer v naši občini. Pri tem pa jih opozarjam, da si bomo v uredništvu le vzeli pravico, da žaljivih člankov, podtikanj in neresnic ne bomo objavljali, prav tako pa tudi ne bomo dopuščali, da bi se nekatere teme kot pokvarjena plošča ponavljale iz številke v številko.

Glavni in odgovorni urednik Odseva Miro Štebe

JE BILA JAVNA OBRAVNAVA RES JAVNA?

8. t.m. je bila v dvorani doma KUD-a javna obravnava sprememb dopolnitev zadržanega načrta za obrtno industrijsko cono Trzin. S to javno razpravo naj bi zaključili javno razgrnitev predloga sprememb, ki se v večji meri nanašajo na zagotavljanje dodatnih parkirnih površin na območju industrijske cone. O tem bo občinski svet razpravljal in odločal na marčevski in aprilski seji.

Na »javno« obravnavo je prišlo, poleg župana g. Antona Peršaka in zapisničarice ter načrtovalca sprememb direktorja Regijske razvojne družbe Boruta Ulčarja, le osem občanov. Od tega so bili trije svetniki Liste za zeleni Trzin, od njih pa so bili še predsednik četrtine odbora OIC Trzin Iztok Kadunc, novinar Odseva ter trije prebivalci, od tega sta bila dva občana drugih občin. Več kot skromna udeležba za razpravo o reševanju zelo perečega problema industrijske cone. V Odsevu smo res v novembrski številki napovedali, da bo javna razprava, vendar je tisto vestičko verjetno marsikdo spregledal.

Če želimo biti demokratična družba, bi bilo že prav, da bi ljudi, ki jih spremembe

zadevajo in zanimajo, le bolj vidno in odločno povabili na javno obravnavo. Ob peščici udeležencev je težko govoriti, da je bila obravnava res javna. Formalno že, saj naj bi nanjo lahko prišel vsak, javna pa ni bila, ker o tem ni vedelo prav dosti ljudi. V preteklosti smo bili res vjani, da so o številnih zadevah odločali v zaprtem krogu nekaterih izbrancev, zdaj pa bi bilo le prav, če bi se tem navadam odrekli in poskusili ravnati bolj demokratično. Demos namreč pomeni ljudstvo, to pa ni peščica ljudi.

Saj je najbrž res napromo, če je treba poslušati in usklajevati različna mnenja. Nekateri ljudje res niso dobri sogovorniki in niti ne vedo, kaj je olika. Žal pa je treba znati tudi takšne prepričati ali pa omogočiti večini, da jih onemogoči. Razprava ni javna, če o neki stvari govorijo le trije. Prav zaradi tega se lahko dogaja, kar se tudi v Trzinu kar pogosto, da slišimo, da so to pa to sprejeli in sklenili v preteklosti, od Trzincev pa nihče ne ve, da so o tem sploh kaj razpravljali. Prav pri ureditvenem načrtu industrijske cone je zelo malo ljudi verjetno vedelo, da naj bi cono še širili vzhodno od sedanje razmejitvene črte ob potoku Blatnica (?), v smeri

proti naselju Mlake. Iz različnih zapisnikov je videti, da so pred dvajsetimi leti povsem korektno sprejemali dolgoročni razvojni načrt in kasneje, opirajoč se na opredelivite v tem načrtu, risali zazidalne in druge načrte, med Trzinci pa je že vedno prevladovalo mnenje, da je zgod med cono in naseljem začetni rezervat, namenjen sprostitvi in rekreaciji. Tam naj bi bila zelena pljuča Trzina. Žal pa naj bi bilo po načrtih, ki so jih takrat risali posveščenci, tistega rezervata vse manj in manj. Težko je reči, da na takšne javne obravnave ljudje ne pridejo, ker niso zainteresirani. Prebivalce Trzina in verjetno še zlasti prebivalce cone še kako zanima, kako bo urejen mirujoči promet v cono, zanimajo pa jih tudi druge zadeve, ki bi jih na taki obravnavi lahko izvedeli.

Ni čudno, da so predstavniki Liste za zeleni Trzin na javni razpravi potarnali, da njihove ideje v sedanji občinski sestavi težko prodirajo. Na javno razpravo pride tako malo ljudi, da so mnerja, ki smo jih lahko slišali na javni razpravi, več ali manj zgolj mnenja posameznikov in za njimi ne stojijo množice. Ko bodo o tej

zadevi odločali v odborih občinskega sveta in nato v občinskem svetu samem, pa je precejšnja verjetnost, da bodo njihovi predlogi preglasovani, saj nasprotna stran med člani komisij in odborov, nato pa med svetniki občinskega sveta lahko dobi boljšo podporo. Sistem je pač tak in če mu po svoje tudi malo pomagamo, je možno, da bi nasprotna stališča prodira, kaj malo. Naš župan to dobro pozna iz primerov odločanja v državnem svetu. Niti en veto državnega sveta na predloge zakonov, ki jih je sprejel državni zbor, še ni bil ob ponovni obravnavi zakona v državnem zboru upoštevan. Sistem je pač tak, ampak v Trzinu bi bilo pa vseeno lepo, če bi za naslednjo javno obravnavo le poskrbeli, da bi bili ljudje o njej bolje obveščeni.

Miro Štebe

Širok prehod za pešce v Gmajal

TALNA SIGNALIZACIJA

Zaradi že omenjenega prisilnega volilnega molka se moram še enkrat vrniti v čas pred volitvami. Manjkalo je še nekaj dni do novih županskih volitev, prejšnji župan pa je dal na severnem vzhodu v cono (iz gozda) na koncu ali začetku ulice Dobrave veliko denarja za talno signalizacijo. Res, ponavadi so ta dela delali spomladi, saj pozimi sneg pokriva ceste. Trije prehodi za pešce in označitev sredine ceste vse do gozda. Glejal sem celo po pesku, a tam žal niso označevali. Nekaj denarja in barve so vseeno prihranili. Moram napisati, da na tisti prehod še ni stopila človeška noga in da je risanje talne signalizacije tam zapravljanje denarja davkoplačevalcev.

P. s.: Oprostite, prihranili so nekaj milijonov. Kaj če bi zato tam postavili še semafor za v hosto ali gmajno.

J. Seijkak

Talna signalizacija za pot po gozdu

Kaj prinašajo predlagane spremembe zazidalnega načrta za industrijsko cono

Zupana občine Trzin g. Antona Peršaka smo prosili, da naj pojasni predlagane spremembe v zazidalnem načrtu za T-3, s katerimi naj bi zagotovili več parkirnih mest v coni.

Najprej naj pojasnim nekaj stvari, ki zdaj povzročajo določeno nezadovoljstvo. Ko je bil načrt sprejet, je bil sprejet v skladu z dolgoročnim planom, s katerim je bila, verjetno povsem dobromamerno, za cono namenjena določena površina. Ta površina je območje zazidljivosti in je rezervirana za pozidavo za obrtno-industrijske dejavnosti. Znotraj tega območja pa je bila cona razdeljena še na več podobmočij. Za posamezna podobmočja je bilo predvideno, da jih bodo uredili z zazidalnimi načrti ali pa prostorsko ureditvenimi pogoji oz. pup-i kot jim tudi rečejo. Ko so sprejemali zazidalni načrt ta ni bil sprejet za celotno območje, niti ne za vse dele, ki se urejajo s tem načrtom. Ko zdaj skušamo nek del urediti, imajo nekateri občutek, da to delamo na novo in da skušamo razširiti cono. To ni res, vendar pri nekaterih povzroča nezadovoljstvo. Predpisujemo jemo le pogoje za del območja, ki je bil kot del cone že opredeljen.

Treba pa je tudi povedati, da so zazidalni načrt sprejemali v drugačnih družbenih pogojih, v času, ko niso predvideli razmaha kapitalizma oz. podjetništva. Če gledam tisti načrt, se mi zdi, da je bil dober. Predvideval je lepo cono, z veliko zelenja, vendar pa je kasneje načrt doživel več sprememb. Mislim, da so ga spreminjali leta 1990 in 93. Takrat so marsikaj v prvotno zarisanim načrtu pokvarili. Menim, da je prvotni načrt postavljaval dobra načela, ki pa bi jih glede na spremenjene družbenopolitične razmere v sedanji družbi morali spreminjati, četudi ne bi prišlo do prejšnjih sprememb načrta. Da bi bila stvar še slabša, pa zazidalnega načrta investitorji zelo pogosto niso spoštovali. Niso upoštevali ravno tistih načel, za katera jaz pravim, da so bila dobra. Med drugim je načrt določal, da vsak investitor lahko pozida le del svoje parcele, zraven pa mora pustiti tudi del »funkcionalnega« zemljišča, to je površine, namenjen za parkirišča zaposlenih ali strank v podjetju. Prav zaradi tega načela niso načrtovali javnih parkirišč. Ker cela vrsta investitorjev teh načel ni spoštovala, zdaj iščemo rešitev za kvadraturu kroga. Trudimo se, da bi coni dali lepši izgled, zraven pa poskušamo na nek način zagotoviti možnosti za dodatna parkirišča. To je zelo težko rešljiva naloga, povrhu vsega pa se potem dogaja, da pride k nam posameznik, ki je asfaltiliral občinsko zemljišče, in vpije na nas, da mu onemogočamo njegovo dejavnost, tega, da je kršil zazidalni načrt, pa noče slišati. Vpije, da kaj potem, če je eno zemljišče manj, stvar pa postane tragikomična, če imajo podobne zahteve tudi drugi. Zaradi njihovih posegov se cona lahko spremeni samo v beton in asfalt. Vsak gleda le nase in zahteva parkirišče zase na občinskem zemljišču pred svojim objektom, ki ga je seveda zgradil skoraj do meje parcele.

Z zdaj predlaganimi rešitvami skušamo kolikor se da rešiti težave z mirujočim prometom v coni.

Kako pa komentirate slabo udeležbo na javni obravnavi predlaganih sprememb?

Mogoče bi kdo res lahko rekel, da obveščanje ni bilo zadosti dobro, vendar ne vem, kaj naj bi mi v zvezi s tem še naredili. V Odsevu, ki ga dobiva vsako gospodinjstvo v Trzinu, je bilo objavljeno obvestilo, da javna obravnavna bo. Obstaja res še možnost, da bi med ljudi razdeljevali dodatna obvestila, vendar pa je problem že pri tem, da ljudje dokaj pogosto pravijo, da ne vedo, kaj se na Občini dogaja. Po drugi strani pa vsi dobijo Odsev z Uradnim vestnikom, kjer je objavljena večina informacij o delu Občine. Dejstvo pa je, da ljudje tudi ne prihajajo preveč množično, če ne ocenjujejo, da so pri tem omejevale ali kršene njihove pravice. Podobno se je dogajalo tudi pri drugih takšnih obravnavah, na primer ko je šlo za T 12. V primeru obravnave sprememb zazidalnega načrta za cono so ljudje mogoče obvestila o tem celo prebrali, ker pa so ocenili da skušamo narediti nekaj, kar jim bo koristilo, so sklepanje o tem enostavno prepustili nam. Če bi se pri tem počutili ogrožene, pa bi prav gotovo prišli precej bolj množično.

M.Š.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM NOVA ZAKONODAJA, ZIMA V TRZINU

Ob ze kar običajnem vprašanju na začetku vseh mesečnih pogovorov s trzinškim županom g. Antonom Peršakom, kaj se novega dogaja v občini, nam je sogovornik namignil, da bi želel vsaj nekaj povedati o novi zakonodaji pri urejanju prostora in gradnji objektov.

Ta zakonodaja namreč precej spreminja postopke tako za sprejemanje prostorskih, kot tudi pri pridobivanju gradbenih dovoljenj in druge dokumentacije. Še zlasti zakon o gradnji objektov bi lahko imel tudi negativne posledice, predvsem zaradi nizke »gradbene kulture« naših ljudi. Moram poudariti, da je ta kultura v Trzinu, pa tudi v Sloveniji kot celoti, res na dokaj nizki ravni. Dosedanji postopki pridobivanja dovoljenj so bili izjemno dolgi, nekateri predpisi pa tudi neživiljenjski, zato so se ljudje zatekali k številnim nelegalnim postopkom oz. črnim gradnjam. Takšni ne nadzorovani posegi pa ustvarjajo konflikte v prostoru. Lep primer tega je naša obrtno-industrijska cona. Tam je bilo nepoštovanje zazidane načrta splošno, tako rekoč v večini primerov. To zdaj povzroča skoraj nerešljive težave pri urejanju mirujočega prometa. Dokaj pogoste nezakonite posege v prostor pa najdemo tudi v Mlakah. Marsikdo brez dovoljenja ureja prizidek ali kaj drugega, pri tem pa si mirno prilasti tudi občinsko zemljišče ali pa ga vsaj asfaltira.

Bojim se, da bo nova zakonodaja, ki res skrajšuje postopke, omogočila še več samovolje. Novi zakon ukinja priglasitev del za manjše posege. Enostavne objekte je mogoče graditi že tako, da na občini pridobiš lokacijsko informacijo in na osnovi tega zgradiš takšen objekt. Že zdaj smo priče številnim takšnim posegom. Zanimiranim občanom posredujemo prostorsko informacijo, se pravi, kaj je tam mogoče graditi. Včasih nam občani dajo tudi kakšno skico objekta, ki naj bi ga zgradili, kasneje pa v resnici tam zraste čisto nekaj drugega. To se še zlasti pogosto dogaja v primerih, ko za posege niso bila potrebna gradbena dovoljenja in je zadostovala le priglasitev del.

Drug problem vidim v tem, da zdaj po novi zakonodaji lahko začneš graditi nek objekt, še preden pridobiš gradbeno dovoljenje. Lahko bo prišlo do tega, da gradbeno dovoljenje ne bo nikoli postalo pravnomočno, objekt pa bo zgrajen. Glede na to, da naši inšpektorji v praksi ne ukrepajo, bo to pomenilo, da bodo objekti pač lahko zgrajeni brez ali pa mimo gradbenih dovoljenj. Največji problem je v tem, da inšpekcije v bistvu ne delujejo. Poznamo

zelo veliko primerov, ko inšpekcija ne poseduje. Eden od vzrokov za to je tudi v tem, da enostavno nimajo denarja za rušenja črnih gradenj. Pa ne gre le za manjše posege, ki bi kdo lahko rekel: »No, saj to pa ni tako hučno in naj pač bo tako, kot je.« Gre tudi za zelo hude posege, ki vplivajo na celotno okolje. Takšni primeri pa so lahko vzgled, ki vleče posnemalce za seboj.

Ko bodo ljudje to brali, bo verjetno kdo rekel: »Ja, če bi jaz hotel to narediti tako, kot zahtevajo predpisi, potem tega vsaj še tri leta ne bi mogel začeti graditi!« V sedanjih razmerah to najbrž celo drži in je takšno početje z nekega človeškega stališča celo mogoče razumeti, vendar ko se ti primeri razbohotijo in jih je vsak dan več, pa to postane žarišče konfliktov, ki jih je skoraj nemogoče razrešiti, hkrati pa takšno početje onemogoča kakršnokoli načrtno urejanje prostora.

Treba je tudi povedati, da je večina teh pristojnosti pravzaprav v rokah upravnih enot in njihovih inšpekcij. Občina le sprejema prostorske akte, na primer zazidalni načrt, nato pa lahko samo ugotavlja, ali je investitor načrte pripravil v skladu z njenimi usmeritvami, dovoljenja pa je do zdaj dajala upravna enota.

Treba pa je povedati še nekaj. Ta dva zakona sodita v sklop tistih zakonov, ki jih mora Slovenija sprejeti zaradi prilagajanja evropski zakonodaji. To je lepo in prav, vendar je po drugi strani raven pravne kulture, zaradi podedovanih razmer, pri nas zelo nizka. V preteklosti, pred desetimi, petnajstimi leti je bila zakonodaja precej nedorečena. Zakoni so bili pogosto ideološki. Šlo je pravzaprav za lepa načela, ki pa v praksi niso bila izvedljiva, in ni čudno, da so se ljudje navadili delovati mimo zakona. Nekako so spoznali in se žal tudi navadili, da moraš določene stvari narediti po svoje, mimo zakona, če hočeš normalno živeti. Zdj moramo zakonodajo zelo hitro spreminjati, zato ta še ni povsem dograjena. Tudi omenjena zakona imata vrsto praznin. Pravzaprav sta ukinila prejšnjo zakonodajo, nimala pa podzakonskih aktov, ki bi omogočili njuno izvajanje. Teh podzakonskih aktov pa očitno še par let ne bo. Zaradi te pravne praznine bo prav gotovo prihajalo do nesoglasij in sporov. Nekdo bo po silil razmer začel delati v skladu s smernicami zakonov, ker pa ne bo pod-

zakonskih aktov, se bodo tisti, ki jim to ne bo všeč, lahko pritožili, in ker so pravne luknje, se bodo lahko sklicevali na zakone, ki jim bodo ustrezali.

Vseeno pa je treba reči, da sta zakona za občino poleg zakona o lokalni samoupravi in zakona o javnih financah ključnega pomena.

Zimska služba in težave pri tem

Končano smo dočakali sneg. S tem pa tudi težave pri pluzenju. Kmalu po sneženju mi je prijatelj iz ene od sosednjih občin dejal, da smo Trzinci res dobro organizirani in da so bile pri nas glavne ceste takoj in to zelo dobro spužene. Med krajanj pa smo slišali nekaj pritožb na račun počasnosti pluzenja. Kako je bilo s tem?

Seveda smo tudi mi dobili nekaj pripomb. Ljudje so se pritoževali, da nekatere površine niso bile spužene tako hitro, kot so si oni želeli. Nekateri občani očitno ne vedo, da obstajajo zakoni, ki določajo, da se pluzenje začne šele ob določeni višini snežne odeje. Kar nekaj klicev je bilo tudi, ker so ljudje želeli, da bi splužili tudi površine, ki zaradi različnih odločitev v preteklosti niso več javna last. Če bi začeli pluziti takšne površine, največkrat gre za parkirišča in poti, ki so v zasebni lasti, potem bi imel vsak pravico zahtevati, da naj mu služimo tudi dvorišče. Jasno pa je, da zimska služba ni temu namenjena. Gotovo pa se da s tistimi, ki pluzijo, za takšna čiščenja tudi dogovoriti, vendar pod njihovimi pogoji.

Največ negotovanj je bilo zaradi vrstnega reda čiščenja ulic. Čistilci najprej očistijo pomembnejše, pravimo jim tudi zbirne ceste, potem pa so ulice razdeljene po kategorijah. Najprej očistijo pomembnejše ulice, nazadnje pa pločnike. To nekaterim seveda ni všeč. Tisti, ki morajo navsezgodaj v službo s stranskih cest, bi prav gotovo želeli, da so te že spužene, vendar je vsem hkrati težko ustreči. Ljudje nas tudi sprašujejo, zakaj ni več mehanizacije za ta opravila. To pa je seveda povezano s stroški. Če bi želeli, da bi bile ulice hitreje počiščene, bi morali imeti več strojev za to, vendar bi to pomenilo za občino tudi velik strošek. Vedeti je namreč treba, da mora občina plačevati tudi pripravljenost te mehanizacije. Ko se temperature spustijo pod določeno točko, mora biti ta služba v pripravljenosti, občina pa to plača. Lani, ko sicer ni bilo veliko snega, temperature pa so bile nizke, je občino to kar

precej stalo. Ob več mehanizacije bi bilo to še dražje.

Tudi sam moram povedati, da dobivamo pohvale od ljudi iz drugih občin, ki opazijo, da so pri nas ulice kar hitro in dobro očiščene. To opazijo, ko prihajajo od drugod, kjer so razmere slabše. Kmalu po sneženju sem se slučajno vozil po nekaterih sosednjih občinah in lahko sem se prepričal, da je pri nas zimska služba delovala hitreje in učinkoviteje, seveda pa naši občani precej pozorneje zasledujejo tisto, kar doma še ni spluženo. Moram pa reči, da je čiščenje tudi naša dolžnost, ki jo moramo izpolniti.

Kako pa ste drugače na občini poskrbeli za prijetnejše vzdušje v Trzinu pozimi?

Kot vsako leto bomo tudi letos objavili razpis za financiranje tekmovanj. Tako bomo finančno podprli tudi občinsko tekmovanje v veselsalomu, ki so ga pripravili smučarji. Žal je razpis pripravileno šele zdaj, zato bo financiranje verjetno teklo naknadno, ni pa bojazni, da tega tekmovanja ne bi denarno podprli. Proračun smo pač sprejeli decembra in stvari zah-

tevajo svoj čas. Bolj me je motilo, da sta hkrati potekali dve tekmovanji: državno tekmovanje Mladina in gore in občinsko smučarsko prvenstvo. Res bi želel, da bi se organizatorji podobnih prireditev v prihodnje terminsko uskladili, saj bi bilo to bolje tudi za gledalce in sodelujoče. Nekaj več prožnosti pri usklajevanju bi le lahko pokazali. Denarno smo podprli seveda tudi tekmovanje Mladina in gore. Občina je bila pri tem glavni pokrovitelj.

Kar zadeva počitniške dejavnosti otrok, bo pri njih, kot običajno, verjetno glavno usklajevalno in organizacijsko vlogo prevzelo Društvo prijateljev mladine, občina pa bo to seveda denarno podprla.

Posekana novoletna jelka

Med novoletnimi prazniki je precej Trzinčev presenetila posekana jelka, ki so jo že postavili na križišču Štiripasoavnice z Mengeško cesto. Kako je bilo s tisto smreko?

Kot vsako leto, smo naročili novoletno okrasitev Trzina. To pri nas naredi koncesionar, ki upravlja in tudi skrbi za trzinsko javno razsvetljavo. Pred okrasitvijo so nam

poslali predračun, ki je bil izjemno visok. Moram tudi povedati, da so jelke izjemno drage. Skupaj s postavitvijo naj bi veljale kar tam nekje okrog šestdeset tisoč tolarjev. Ker je ta predračun krepko presegel predvidena sredstva – ta so bila predvidena glede na izkušnje iz preteklih let – se niti še nismo dogovorili, kaj naj bi storili. Ko so pogajanja še potekala, so na križišču že postavili jelko, ki pa ni bila posebno lepa. Bila je malo oskubljena in sploh ni imela tiste značilne podobe novoletnih jelk. Preprosto ni lepo izgledala, zato so predstavniki občine med pogajanja s koncesionarjem pripomnili, da bi jo bilo bolje odstraniti. Postavljachi smreke so precej hitro posedevali. Takoj za tem so smreko kar nekaj nad tlemi odžagali in ji oskubili veje, štrceli pa so tam pustili še dva dni. To je bistvo te zgodbe, njen nauk pa je, da so te jelke zelo drage, zato smo se odločili, da bomo spomladi v bližini križišča posadili jelke, ki jih bomo potem za novo leto krasili. Menimo, da bodo stroški takšne posaditve jelk in njihove krasitve bistveno nižji, kot če bi smreke postavljali in krasili vsako leto zapored.

Miro Štebe

PREDSTAVLJAMO SVETNIKE

Tokrat vam predstavljamo nov šopek treh svetnikov. Umirjenega predstavnika Liste za Zeleni Trzin, podjetnika, katerega korenine so globoko v trzinskih tleh, in svetnico, ki se na delo v svetu dobro spozna, saj trenutno teče njen drugi mandat

PETER KRALJ

Kratka usebna predstavitev

Zadnje tri leta sem invalidsko upokojen (pred 24 leti sem imel prometno nestrečo), drugače pa sem po izobrazbi inženjerski elektrotehnik. Sem poročen in imam šest mesecev starega sinčka.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednik katere od komisij oziroma odborov?

Kot član sodelujem v statutarno pravni komisiji in v odboru za finance. Predsednik pa nisem ne v odboru in ne v komisiji.

Za kaj si kot svetnik prizadevate?

Bližji mi je ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Predstavljam pa si razvoj Trzina v smeri izboljševanja pogojev življenja sedanjih prebivalcev.

Katere so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Ena izmed najbolj pomembnih nalog je zagotavljanje prometne varnosti, potem še vzgojno-izobraževalni program ter zagotavljanje športnorekreativskih površin in vadba za mlajše pod strokovnim vodstvom.

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prasti čas?

Večino prostega časa mi zapolnjuje družina. Zanima pa me gobarjenje, ribolov, zelo rad berem knjige (tudi o duhovnosti)...

FRANCI MUŠIČ

Kratka usebna predstavitev

Rejen sem v Trzinu in že ves čas živim tu. Moj oče je začel z obrtjo čiščenja stekla, po čimer smo v Trzinu tudi poznani. Sam se s to obrtjo ukvam že 40 let, še zdaj aktivno delam in bom delal, dokler bom lahko, čeprav sem deloma že upokojen.

Družbenopolitično sem v Trzinu aktiven že od leta 1963. Lahko rečem, da sem bil zraven pri idejnih zasnovah raznih projektov, ki smo jih potem poizkušali izpeljati, na primer gradnja novega dela Trzina (kjer je bilo včasih samo barje), gradnja OLC... No, danes pa se pojavljajo nove težave, zaradi katerih sem se tudi odločil za kandidaturo, saj želim pomagati pri uresničevanju idej oziroma vsaj povedati, kako so bili nekateri projekti zamišljeni. Ni rečeno, da je tisto, kar je bilo zasnovano, edino možno uresničljivo, saj se danes soočamo z drugačnimi pogoji, vendar pa je treba te idejne zasnove poznati. Vseeno pa mislim, da vse, kar bomo naredili, moramo narediti v prid prebivalcev Trzina.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednik katere od komisij oz. odborov? Sodelujete v odboru za okolje in prostor in sem predsednik komisije za volitve in imenovanja.

Za kaj si kot svetnik prizadevate?

Želim si, da bi ljudje ugotovili, da je Trzin majhno naselje in da imamo v tem majhnem naselju veliko številno društvo, ki pa, žal, zaenkrat še ne sodelujejo med sabo. Prizadeval si bom za medsebojno sodelovanje med društvi, vsaj na prireditvah, ki so pomembne za Trzin. Zelo pomembna se mi zdi tudi promocija Trzina in njegovo trženje, za kar imamo vse možnosti, saj imamo močno razvito obrt in podjetništvo.

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Prednostne naloge sveta naj bi bile urbanistična ureditev naselja (izgradnja stanovanj in ostalih pripadajočih objektov). Mislim, da bi bilo treba poskrbeti za mlade (danes še vedno nimamo nobenih športnih objektov, kjer bi se mladi lahko ukvarjali s športom), morali bi jim nuditi tisto, česar sami nikoli nismo imeli. Svet bi si moral prizadevati tudi za disciplino ljudi, pri čemer imam v mislih predvsem zmanjševanje nepravilnega parkiranja.

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prosti čas?

Dejansko imam prostega časa zelo malo, saj sodelujem v mnogih odborih (podpredsednik Obrtne zbornice, član upravnega odbora Združeni delodajalcev op. p), kar od mene zahteva veliko časa. Sem tudi lovec. Na Krivavcu imam manjši živalski vrt, kjer ljubiteljsko gojim fazane in tam se največkrat tudi sproščam.

Svojo prosti čas pa preživljam tudi z vnučki.

LILIJANA SMREKAR**Kratka osebna predstavitev**

Sem univerzitetni diplomirani inženir kemije. Štiri leta sem bila zaposlena v Nemčiji, potem pa sem delala v Heliosu, in sicer pri proizvodnji avtomobilskih lakov. Zdaj sem upokojena in občasno pomagam pri prijateljih.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednica katere od komisij oz. odborov?

Sem predsednica odbora za okolje in prostor, drugače pa sem članica komisije za volitve in imenovanja.

Za kaj si kot svetnica prizadevate?

Ves čas, odkar živimo v Trzinu, smo s sosedi dobri prijatelji, včasih se mi zdi, da smo skoraj kot družina. Prizadevam si, da bi tako ostalo tudi v prihodnje, torej da bi Trzin ostal ljudem prijazen kraj.

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Mislim, da je načrt trajnostnega razvoja Trzina, kljub temu da je bil sprejet v prejšnjem mandatu, kar dobro zastavljen in da so tudi prednostne naloge v njem smiselne. Najbolj nujna je seveda gradnja prizidka za devetletko, kasneje bo aktualna popolna prenova vrta. Veliki večini občanov se zdi pomembna pridobitev splošna zdravstvena ambu-

lanta, ob tem bi bilo dobro imeti tudi lekarno, česar pa na žalost ne bomo mogli imeti, ker je v Trzinu prijavljeno pre malo ljudi, zaradi česar ne izpolnjujemo potrebne kvote za

lekarno. Pomemben je tudi dom za starejše občane, saj se prebivalstvo stara. Relevantno je tudi pokopališče in povezovalka med OIC in Trzinom, ki je bila zastavljena že v prejšnjem mandatu, pa tega projekta na žalost zaradi zakonskih preprek nismo mogli izpeljati. Trzinski svet se trudi, da bi se v novem delu Trzina zagotovila maksimalna možnost parkiranja, na žalost pa ugotavljamo, da so ljudje zelo, zelo nevezgogeni pri parkiranju. Nevezgogeni pa so še pri pobiranju pasjih kakev za svojimi ljubljenci. To je pač mentalni nivo Trzinčev, ki jih je treba vzgajati

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prosti čas?

Že 22 let enkrat tedensko vodim rekreacijo za ženske v Trzinu (vse predstavnice ženskega spola ste prav lepo vabljene op. p), rada hodim v kino, na koncerte (imam abonma v Kanjarjevem domu), zelo rada plavam...Vodim odbor Združene liste v Trzinu, kar mi tudi vzame kar nekaj časa.

Mateja Erčulj

LUKNJA NA VOLISCU

Po zapovedanem predvolilnem molku se spet oglašam in spet poročam o nepravilnostih, ki so se dogajale v naši občini pod »pokroviteljstvom« našega prejšnjega župana. Ena od »lukenj« je bila v volilnem obvestilu, ki ga je objavila volilna komisija. O tisti »napakici«, pri kateri je od nekod prišlo do napake za zanemarljivih (?) 33 glasov, smo v Odsevu že poročali, po do zdaj znanih podatkih pa od volilne komisije tega sprotijsaja do danes še ni nihče pojasnil. To pomeni, da so bile predsedniške volitve v Trzinu neveljavne zaradi napačnega štetja. Če računamo tisoč volišč po 33 glasov, se lahko upravičeno vprašamo, kdo je potem pravi predsednik Slovenije. Volivci v Trzinu smo si zaslužili vsaj kakšno pojasnilo za takšen rezultat. No, to je ena luknja.

Druga pa je tista, kako je prejšnji demokratični župan (kandidat Demokratov Slovenije) upravljal z našim premoženjem. Volišče, kot lastnina občine, je imelo že takoj nad vhodom na strešnem žlebu veliko luknjo. Še sreča, da tistega dne ni deževalo, ker bi lahko komu zadnji hip izpralo možgane. Potem bi se celo lahko zgodilo, da bi kandidata zmagal s 104 % glasov. Saj se še spominjate izida nekih volitev v nekoč bratski državi?

Volišče v šoli, ki je bila zgrajena s samoprispevkom, ki je bil izglasovan z referendumom, žalostno propada. Pri najbogatejši občini je zmanjkalo denarja za lep vhod na volišče. Prosim sedanjega župana, da da zakrpati tisto luknjo nad voliščem, saj veste, zdaj bo volišče še večkrat aktualno. Danes te volitve, jutri referendum za Nato in ne vem kaj še vse. Trzinci, mi pa začetno delati, da ne bo zmanjkalo denarja za to demokracijo.

Jože Seljak

HARMONIJA

Ko svojo občino smo si izbrili, tudi svojega župana smo volili. Kandidatov je kar več bilo - zaupanje pa je gospodu Peršku šlo.

S Trzinci pristen stik je ustvaril, osebno in v Odsevu se predstavil. Skrben trzinski oče je, to lahko trdim, saj že mnogo smo dosegli z njim.

Pripravljen prisluhniti je vsakemu občanu, izpolniti želje - če le rno to je dano.

Trudi se v nas kulturo prebuditi in tako Trzin razveseliti.

Želimo, da vedno takšen bi ostal, da vodil bi nas mimo vseh težav. Pripravljeni smo z njim živeti in z njim za naš Trzin skorbeti.

Naj lepi naš Trzin živi, naj vedno cvetja ga krasi, naj »naša« pesem tu doni in združuje vse ljudi !!!

Anka Jurše

O SOSESKI T-3 SE BODO ŠE KRESALA MNENJA

V erjetno se večina bralcev še spominja zapletov, ki so spremljali prvo obdobje načrtovanja in kasneje že tudi gradnje objektov v bodočem centru Trzina, ki ga še vedno najraje imenujemo kar T-3. Prvotni načrti so večkrat doživeli spremembe in popravke, zdaj pa so na vrsti nove spremembe. Občinski svet je v prvi obravnavi potrdil sklep o spremembi in dopolnitvi odloka o ureditvenem načrtu za omenjeno območje, pred drugo obravnavo pa bodo na Občini javno razgrnili predlog sprememb ureditvenega načrta, nato pa pripravili tudi javno obravnavo.

Kot so ob predlaganih spremembah pojasnjevali predstavniki občine in Regijske razvojne družbe, se največ sprememb nanaša na načrte za še dva večja objekta oz. bloka, ki naj bi ju zgradili južno od Ljubljanske ceste, nasproti že zgrajenima večjima blokoma v T-3. V severnem delu bodočega centra, kjer so poslojpa že zgrajena, se največ sprememb nanaša na prometni režim oziroma na urejanje dodatnih parkirnih mest na območju vzhodno od polkrožne stavbe, v kateri bodo uredili knjižnico, ambulanto, mladinski center, informacijsko središče in večnamensko dvorano. Parkirna mesta, ki naj bi jih uredili tam, naj bi v največji meri uporabljali zaposleni v podjetju Čistoča ter obiskovalci ustanov v polkrožnem objektu. Ker

pa se la parkirišča precej bližajo osnovni šoli, so nekateri svetniki, predvsem iz vrst liste Za zeleni Trzin opozarjali, da bodo parkirišča preblizu šoli in da bi bilo treba njihovo število zmanjšati. Za to se zavzemajo tudi predstavniki šole, ki menijo, da bi tam lahko še povečali otroško igrišče, ki naj bi ga umestili med šolsko poslopje in sprehajalno pešpot, ki bo speljala tam mimo. Ob tem je zanimiva pripomba občinskega svetnika Milana Karčeta, ki je opozoril, da bodo, ko bo zgrajen novi prizidek k osnovni šoli, obstoječa parkirna mesta pred šolo še precej bližje šoli kot tista, ki jih načrtujejo v T-3.

Kakor koli že, predlog sprememb ureditvenega načrta predvideva povečanje števila parkirnih mest, ki bi bila sicer obdana z zelenilom, zraven pa je predvidena tudi sprehajalna pot in otroško igrišče ob šoli. Kot smo izvedeli, novi ureditveni načrt predvideva tudi ureditev javne razsvetljave ob sprehajalni poti ob Pšati ter v severovzhodnem delu soseske. V načrtu je tudi še vedno vrisan novi most čez Pšato v bližini blokov, ki jih je zahodno od soseske T-3 zgradila USB banka, ki bi morala po nekaterih informacijah ta most tudi postaviti, pa ga ni. Če bodo most zgradili, bo po vsej verjetnosti za to morala poskrbeti občina. Na vzhodu soseske, tam kjer je zdaj Tavčarjeva domačija oz. Jerajeva kmetija, naj bi v prihodnosti zrasel večji objekt. Za zdaj

je zamišljen kot veletrgovina, ki bo imela le dve etaži, klet in prilifčje, nad njo pa naj bi se dvigala dva stanovanjska stolpiča, od katerih naj bi severni imel poleg prilifčja še dve nadstropji in mansardo, južni pa tri nadstropja in mansardo. Predstavniki odbora občinskega sveta za okolje in prostor se zavzemajo, da bi ta stolpiča znižali za po eno nadstropje, predvsem pa menijo, da je potrebno zagotoviti zadostno število parkirišč za bodoče kupce in tudi stanovalce v tistem objektu. Pred načrtovanim objektom v križišču Mengeške in Ljubljanske ceste je treba tudi bolje poskrbeti za avtobusno postajališče. Spremenjeni ureditveni načrt naj bi to predvideval, prav tako tudi prestavitev avtobusne postaje pri gasilskem domu in njeno ozelenitev.

Južno od Ljubljanske ceste naj bi zrasla dva večja bloka. Objekt, ki ga zdaj imenujemo B-4 in naj bi zrasel med Ljubljansko cesto in objektom, v katerem je okrepevalnica Barca, naj bi bil nekoliko ožji in tudi krajši od bloka B-3, ki bo zrasel zahodno od njega, v smeri proti mostu preko Pšate. V objektu B-3 naj bi uredili oddelek doma za ostarele s približno 45 posteljami, zraven pa še kakih deset do dvanajst varovanih stanovanj. V omenjenem bloku naj bi bilo tudi približno 20 navadnih stanovanj. Pod obema blokoma naj bi zgradili veliko podzemno garažo, vzdolž Ljubljanske ceste pa naj bi uredili tudi več deset zunanjih parkirišč. Vseeno pa so člani občinskega odbora za okolje in prostor, predvsem pa člani Liste za zeleni Trzin, opozarjali, da bo tam zelo hud problem pri zagotavljanju parkirišča za zaposlene v domu in obiskovalce. Na občini se zavedajo, da bo do težav s parkirišči prihajalo, saj se s temi težavami srečujejo že zdaj, pa čeprav je pod blokii v T-3 že veliko parkirišče, ki pa so večinoma prazna. Opozarjajo, da se lastnikom stanovanj ne ljubi voziti svojih avtomobilov na parkirišča v kleti, in jih raje puščajo za ceste, pogosto pa tudi kar na pločnikih. Prav zaradi tega so se tam že zgodile prometne nesreče. Na občini razmišljajo, kako bi s cvetličnimi koriti onemogočili »divje« parkiranje.

Vse to predstavnikov Liste za zeleni Trzin ni prepričalo. Še vedno so mnenje, da dom za ostarele ne sodi v hrupno in prometno središče naselja. Boj primerno se jim zdi, če bi tak dom umestili kam v zelenje, bližje gozdu in miru. Kaj o tem mislijo drugi Trzinci, naj bi slišali v času javne razgrnitve in javne obravnave sprememb..

Miro Šibeč

TURISTICNO DRUŠTVO TRZIN

RAZPISUJE

NAGRADNI JAVNI NATEČAJ

ZA NAJLEPŠO FOTOGRAFIJO TRZINA ALI ŽIVLJENJA V NJEM

Vsi, ki bi želeli sodelovati v natečaju, pošljite svoje barvne ali črno-bele fotografije, lahko pa tudi diapozitive, do 1. marca 2003 na naslov Turistično društvo Trzin, Mengeška 9, s pripisom: »za fotografski natečaj«. Vaše fotografije ali diapozitive lahko oddate tudi osebno v tajništvo Občine Trzin.

Strokovna žirija bo zbrani material strokovno ocenila in z denarnimi nagradami nagradila tri najboljše posnetke.

Vse na natečaj prispele posnetke bomo predstavili javnosti na fotografski razstavi v Trzinu, najboljše pa bomo po dogovoru s avtorji (možen odkup) uporabili tudi za promocijo Trzina (prospekti, zgibanke, brošure ipd.), objavili pa jih bomo tudi v Odsevu.

V Turističnem društvu nameravamo natečaj ponoviti še v drugih letnih časih, saj želimo zbrati najlepše fotografije našega kraja v vseh sezonskih podobah.

Vljudno vabljent!

Izkoristite zimski čas za iskanje najlepših motivov in Trzinu!

SPREMEMBE IN DOPOOLNITVE UREDITVENEGA NAČRTA T3 TRZIN CENTER

LEGENDA:

- OBSTOJEČE BLOKOVNE IZDRAHVE
- OBSTOJEČE INDIVIDUALNE IZDRAHVE
- BLOKOVNI
DVOBLOKNI
- PARIKOVNI ODREZKI
- DVOR V GARAŽNO KLETI
- PARIKOVNE
PROSTORJE
- VODOTOK
- MEJA OBMOČJA

301.000 € A VPLIVA
PREDČASNA
POVRNILNOST A

BRD

REGIONALNA RAZVOJNA GRUPE
TLOVO

POSREDOVALNA AGENCIJA: ARHITECTURA

NA SILVESTROVO SE JE ISKRILLO

Toliko raket, kot jih je razsvetljevalo nebo nad Trzinom ob prehodu iz starega v novo leto, prav gotovo še ni prasketalo v našem kraju. Večičasnemu osrednjemu ognjemetu, za katerega je skrbel že preizkušeni trzinski »pirotehnik« Andrej Zupanc, so družbo delale tudi številne rakete, ki so švigale v nebo iz drugih delov Trzina. Bilo je res vznemirljivo veliko raketnih bliskov, iskrenj, slapov in pokov. Uboge živali so prav gotovo preživljale velik strah! V resnici je bilo zelo večičasni, zato je večino opazovalcev tudi navdušilo. Nekateri so tako rekoč živeli za ognjemete in tudi za pokanje petard. Že nekaj dni pred božičem in še nekaj dni po silvestrovem je v Trzinu veselo pokalo, nebo pa so parali raznobarni prebliski raket. Na prireditveni prostor za silvestrovanje na prostem so nekateri prinašali cele vreče in tudi nahrbtnike pirotehničnih sredstev. Včasih so dejali: »Vsako tele ima svoje veselje!« Pa naj jim bo, če jih veseli. Nekako je bilo le treba obeležiti prehod v novo leto 2003. Včasih so s pokanjem preganjali hudobne duhove, zdaj vanje ne verjamemo več, ampak če kje še obstajajo, se v Trzin v tem letu iz strahu prav gotovo ne bodo upali. Pred koncem leta 2002 smo poslušali napovedi, da silvestrovanje na prostem tokrat v Trzinu ne bo preveč uspešno. Po spletu koledarskih okoliščin so številni ljudje izkoristili možnost, da so porabili nekaj dni dopusta za kar štirinajstevni počitek. Prerokovalci so napovedovali, da bo Trzin med prazniki prazen, saj bo večina odpotovala v eksotične kraje in drugam na krajše počitnice. Črne napovedi je spodbujala tudi sorazmerno slaba vremenska napoved. Res je bilo že kmalu jasno, da tokratno silvestrovo ne bo bilo, ampak da bo prej megleno in sivo. Še zlasti dosti

pomislekov je bilo tudi zato, ker je bilo treba prireditveni prostor s ploščadi pred Merkatorjem v novem delu Trzina preseliti na prostor za Občino v starem Trzinu. Številni so bili prepričani, da je bil obisk na silvestrovanjih pred Merkatorjem v prejšnjih letih tako dober enostavno zato, ker je bil prostor blizu prebivalcem novega naselja, ki jih je na tista silvestrovanja prišlo običajno največ. Nihče si ni upal napovedovati, ali bodo zdaj, kljub daljši poti, vseeno prišli. Organizatorji pa se niso dali. Glavno breme priprav so prevzeli gasilci. Kar precej stvari je bilo treba urediti, predvsem pa so se dogovorili za polnočno glasbo z ansamblom Sicer ter poskrbeli za novoletno gostinsko ponudbo v dvorani KUD-a Trzin. Dvorana je bila mišljena tudi kot morebitno zatočišče v primeru slabega vremena. Toda črnogledne napovedi o dežju se niso uresničile. Že nekaj pred silvestrovim je bilo jasno, da bo za prestop v novo leto vreme suho. Okrog desete ure zvečer so na prireditveni prostor začeli prihajati prvi gostje. Kot že prejšnja leta, sprva ni kazalo na prav dober obisk, potem pa je bilo ljudi vse več in po enajsti uri je bilo na prostoru za občino vse bolj živahno. Najbolj razvneti so mraz preganjali s plesom, vsi so veselo nazdravljali in se pomenkovali s prijatelji, sosedi in

znanci, ljubitelji raket in petard so zasedli ploščad za domom, nekateri pa so iz predvidnosti rakete spuščali raje z igrišča pri šoli. Bilo je prav veselo in razpoloženje je, kot se spodobi, vrhunec doseglo ob polnoči s prisrčnimi stiski rok, čestitkami, dobrimi željami, glasbo in prasketanjem raket. Vulkančki so bruhali ogenj in šampanjec se je penil v čašah. Župan je nagovoril zbrane in jim zaželel zdravo in uspešno novo leto, Andrej Zupanc pa je na igrišču drugo za drugo začel prižigati baterije raket, ki so ožarjale nebo nad Trzinom. Ognjemet je bil res bogat in lep, in ni čudno, da so gledalci na koncu navdušeno zaploskali. Veselo razpoloženje se je nadaljevalo še lep čas, vendar je mraz počasi začel gristi in skupine ljudi so se druga za drugo vračale na svoje tople domove, kjer so nekateri še nadaljevali z zabavami, drugi pa so se zarili v tople pernice in sanjali o lepem in uspešnem letu, ki se je začelo. Po drugi uri zjutraj so se domov začeli odpravljati še najbolj vztrajni in po splošni oceni, je bilo tokratno silvestrovanje na prostem v Trzinu vsaj tako dobro kot lansko, če ne še boljše. Vse kaže, da smo dobili nov prostor za silvestrovanja na prostem.

Miro Štebe

ŠE NA MNOGA LETA, FRANC!

V teh dneh je šestdesetletnico praznoval Franc Valenčak. Trzinci ga poznamo kot pevača v pevskem zboru Društva upokojencev Žerjavčki, hkrati pa tudi kot neutrudnega garača, ki pomaga pri številnih društvenih prireditvah trzinskih društev. Ob visokem jubileju Francu iskreno čestitamo in mu želimo še veliko zdravja in zadovoljstva ter da bi uspešno »pretokel« še naslednjih 60 let.

Uredništvo Odseva

»Zlati« količki v letu 2002

Kolesarska steza v letu 2002

VESELI DECEMBER

Pravijo, da je december vesel. Res je vesel, toda za davkoplačevalce v Trzinu ne. Novoletna rajanja so za minulim silvestrovanjem v Trzinu pustila nekaj stroškov: posekana smrečka (glej prejšnjo številko Odseva), kolesarska steza na začetku Trzina, »zlati« količki v coni. Občina le neprjete sledove že popravlja (verjetno nečesto biti več rekorderji). Morda pa je to včasih tudi posledica mojega »zbadanja«.

Jože Seljak

VESTI IZ TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN

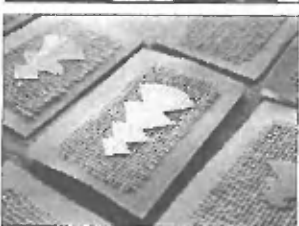

V decembru smo se obiralci grozdja iz TD Trzin odzvali povabilu vinogradniške družine Kocuvan na pokušino novega vina. Tisti, ki si znamenitosti občine Sveti Jurij ob Ščavnici še niso ogledali, so to priložnost izkoristili. Med županom naše občine g. Tonetom Peršakom, namestnikom župana g. Valentinom Kolen-

cem ter novoizvoljenim županom občine Sveti Jurij ob Ščavnici g. Tonetom Slano je kaj hitro stekel pogovor o gospodarskem sodelovanju med občinama, v turističnih društvi obeh občin pa smo utrdili plan obiskov za leto 2003. Prostor v gasilskem domu v Sovjaku je bil prijčno tople, pogostitev Kocuvanovih popolna, zvoki iz Rudijeve harmonike razposajeni, pa smo se zavrieli. Zagotovo pridemo spet na trgatve v prihodnjem letu, smo obljubili ob slovesu. (foto Neja Šturm)

Turistično društvo Trzin je v drugi polovici decembra organiziralo četeto tržnico, tokrat s ponudbo, primerno predhožičnemu in novoletnemu času: potica in druge dobrote, krepkejša pijača, okraski, voščilnice, čajji in zelišča, pa tudi nekaj sadja in zelenjave se je našlo. Ob praznični glasbi izpod prstov g. Francija Banka in lepo urejenem prostoru pred vhodom v gostilno Pri Narobet je manjkalo predvsem obiskovalcev. (foto Jana Urbas)

predsednica zahvalila gostiteljem z željo za njihovo sodelovanje tudi v letu 2003.

V januarju je turistični podmladek OŠ Trzin pod mentorstvom Nuše Slainer dokončal in Turistični zvezi Slovenije oddal raziskovalno nalogo "Marjana Ručigaj in kulturniško življenje v Trzinu v prejšnjem stoletju". Raziskovalna naloga spada v projekt TZS Turizmu pomaga lastna glava - Bili so in ostanejo veliki ljudje. Tako kot je moto omenjenega projekta, so tudi mladi raziskovalci iz OŠ Trzin nakazali, da prav kulturniška tradicija ob ohranitvi objektov kulturne dediščine in sodobnih objektih za kulturo in zabavo odpira vse možnosti za nadaljnje bogato kulturno življenje in tovrstno turistično ponudbo Trzina. V marcu bo regijsko tekmovanje, na katerem se bodo mladi raziskovalci predstavili še s priložnostno razstavo, dramska skupina OŠ pod mentorstvom Urške Mandelje pa z odrsko predstavo.

Za pustni teden od 27. februarja do 4. marca bo v Trzinu več pustnih prireditev v organizaciji Turističnega društva in drugih društev /več o prireditvah v posebem povabilu/

Že sedaj napovedujemo in vabimo na lani zelo odmevno predavanje: "O balkonskem cvetju, zasaditvi halkonov in vrtnarstvu po svetu", ki bo 14. marca

clean & beat d.o.o.

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI I

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZNJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOCIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJI
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 564 46 73 , gsm: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@siol.net

Na povabilo lastnikov Gostilne Pri Narobet iz Trzina, Maje in Boštjana, in g. Frangeža, vinogradnika, kletarja in pridelovalca Frangeževce penine, smo se člani turističnega društva Trzin zbrali na novoletnem srečanju kar v Gornji Radgoni. Ob pokušini izbranih vin in penine iz Frangeževce kleti in primerni kulturni podlagi kar ni zmanjkalo pobud in predlogov za delo društva v naslednjem letu. V imenu turističnega društva Trzin se je

MOJ PRIJATELJ ZA VEDNO

V letošnjem šolskem letu si je Šolska skupnost učencev Osnovne šole Trzin zadala nalogo izvesti program "»MOJ PRIJATELJ ZA VEDNO". Vsak prvošolček in osmošolček naj bosta prijatelj za vedno.

Prvič smo se srečali v novembru. Vsi smo si izmenjali kartice z imeni prijatelja, dobili člansko izkaznico Šolske skupnosti Osnovne šole Trzin in svinčnik.

Pogovorili smo se, kakšen smoter, cilj in program naj bi imel ta projekt:

- pomoč, druženje v šoli in izven nje (prijatelj brez nasilja, ustvariti prijazno šolo, družbo ...),
- pred novim letom se bomo medsebojno obdarovali.

Cel osmi razred se je zbral v učilnici za zemljepis. Razredničarki Tatjana Tomlin Hiršman in Nuša Slatnar sta nama povedali, da bomo obiskali prvošolčke in si izmenjali darila. Nekateri so razočarano ugotovili, da so pozabili prinesiti darila, spet drugi pa so že razlagali, kaj vse so prinesli. Zapustili smo učilnico in odšli proti prvemu razredu. Ko smo vstopili, smo lepo pozdravili in poiskali vsak svojega prijatelja ter se usedli poleg njega. Odziv prvošolcev je bil različen. Večina si je segla v roke in voščila veseli božič in srečno novo leto, nekateri so padli v objem, drugi pa so se le sramežljivo gledali. Nato smo si izmenjali darila in se začeli pogovarjati. Veliko smo se pogovarjali o šoli, prvošolčkom smo pokušali razložiti stvari, ki jih niso razumeli, dajali smo razne nasvete, pogovarjali smo se tudi o glasbi in glasbenih skupinah. Zato je prvošolček, čigar prijatelj je bil učitelj Dušan Gorenc (prijateljica je bila bolna), pel pesem od Bepop - Ti si moje sonce.

Postajal je vedno glasnejši in kmalu je petju dodal še ples. Nekaj časa smo ga skrivoma opazovali in razredničarki Sara Anžin in Anica Mušič sta ga pozvali, če hoče javno nastopiti. Nejc Lisjak je pogumno stopil pred tablo in začel peti in plesati. Pesem je znal celo na pamet, čisto nič se mu ni zatikalo. Nihče ni rekel, da ima slab posluš, zato je nadaljeval in odplesal ter odpel. Ko je lepo, čas vedno prehitro teče, zato smo se morali poslovitii in odhiti zopet k pouku.

Vsakemu prvošolčku je težko; misli, da ga vsi zavračajo, imajo za manj vrednega. Zato smo sklenili, da bomo prvošolčkom pokazali, da so na naši šoli dobrodošli in da se lahko vedno obrnejo na nas v upanju, da bodo tudi oni storili enako, ko bodo na našem mestu.

- Za veliko noč bomo izmenjali pirhe,
- Bodoči drugošolci so za konec šolskega leta obljubili presečenjenje za odhajajoče prijatelje.

To sva napisala v želji, da bi bili vsi prijatelji za vedno in živeli v miru.

David Anand Rajapakse
Dušan Gorenc

Regijski šolski parlament NASILJE

je potekal v kulturnem domu v Moravčah, 10. 12.

02. Tam smo se zbrali predstavniki okoliških osnovnih šol ter nekateri župani. Vsaka šola se je po svoje predstavila in nam prikazala, kaj so pripravili na temo OTROŠTVO BREZ NASILJA IN ZLO-RAB, ki je bila tudi glavna tema letošnjega parlamenta. Nekateri so to prikazali z anketo, drugi s plakati, spet tretji pa s kratkim skečem. Naša šola, na primer, se je predstavila s pesmico, ki so jo sestavili nekateri učenci 6. a razreda. In nismo bili edini, ki smo ubrali ta način.

Tudi nekaj županov in županij je povedalo par besed o tej temi.

Našo šolo smo predstavljali Ana Rosić, Eva Mioč, Gašper Tomažin in Brigita Klemen, ki je tudi prebrala pesmico o nasilju. Seveda sta nas spremljala tudi g.

Dušan Gorenc in g. ravnatelj Franc Brečko.

Po koncu predstavitev smo bili vsi povabljeni na manjšo pogostitev, saj smo bili vsi že zelooooo sestradani!

Na tem šolskem parlamentu smo se sodelujoči naučili veliko novega o nasilju. Upamo, da ga bo v prihodnje čim manj!

Eva Mioč in Ana Rosić, 8 b

Tu pa si lahko preberete pesmico, ki sta jo za nas napisali Anja Bavčar in Urša Sajko, učenci 6.a razreda:

*Nasilje je jeza,
Ki kopiči se v nas,
Ko privre na dan
Lahko podre celo vas.*

*Kmalu vključi se pretep,
Jeza pa je ključ za živalsko agresijo
Ki razvije sa v bes.
Če poveže vse troje,
So poškodbe huje kot potres*

*PUF, PUF, PUF,
Nasilje ni od muh,
Kot nasilje boljše so
Posušene mehške torilje*

*Jeza je orožje,
Ki ti zleze v podkožje.
Misli, ki so tu okrog,
Sodijo v obdobje barok*

*Če je jeza in bes,
Nastane še prepri,
Takrat pa vsi pozabijo na obzir*

*Strah, bes, sram, nemoč,
To se zgrne kakor noč
In pomaga ti nikdo,
In ti ni prav nič lepo*

*Bi zbral rdečo ali belo,
Ko obrava se obraz
To te prav nič ne zanima,
To je razburjenja obraz*

*Požigi, kraje in tatvine,
Vlomi v irgovine,
In še kaj,
To današnji zemeljski ni raj*

*Krči v želodcu
Niso le posledice ljubezni,
So tudi posledica nasilja,
Agresije in boleznit.*

*Ko jeza se poleže,
Ostane le žalost in samota
In ugotoviš,
Da pravzaprav ostal si sam.*

*Zato ustvarimo boljše si življenje,
Brez strahu, sramu, besu, nemoči,
In ne pripodajmo tisti skupini ljudi,
Ki le za nasilje živi!*

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIANA

STATISTIKA TRZINSKE ŽUPNIJE

Med redne januarske prispevke Odseva že nekaj let sodi statistika trzinske župnije, iz katere vsaj malo lahko razberemo število prebivalstva v našem kraju. Kot običajno, je tudi lani število prebivalcev kar krepko naraščalo, kar je vidno tudi, če primerjamo število krstov s številom pogrebov. Ob tem pa je treba reči, da vsi novorojenčki verjetno niso bili krščeni in da se je v Trzin, predvsem v nove bloke, priselilo tudi precej že odraslih ljudi. Prav tako pa tudi nimamo podatkov, koliko Trzincev je zapustilo naš kraj in koliko je bilo pogrebov, kjer ni bilo zraven duhovnika. Vseeno pa podatki iz župnišča le od tega 31 v prvem letu starosti, dva krščencata sta bila iz starostne skupine od dveh do

6 let, en pa je bil še starejši. Kot zanimivost naj še povemo, da je bilo 22 krščencev iz družin, kjer starši živijo v cerkvenem zakonu, trije so bili iz civilne zveze, 7 iz izvenzakonske skupnosti, en krščeneec pa je bil krščen drugod.

Lani je bilo 12 cerkvenih pogrebov prebivalcev Trzina, trije od umrlih so bili pospremjeni z zakramenti, 5 jih je bilo redno pri zakramentih, za štiri pa ni znano, kakšna je bila njihova duhovna oskrba.

V župnišču imajo za leto 2002 podatke o treh porokah med kristjani in o eni poroki pravoslavne vere, verjetno pa je bilo porok v Trzinu še več.

Pri sveti birni je bilo lani v Trzinu 38 birmancev, birmal pa je škof Uran. Sveto prvo obhajilo je prejelo 21 otrok, eden pa je opustil vero. Za letos je že prijavljenih 27 otrok, ki redno hodijo k verouku. Na sploh pa k verouku v trzinsko župnišče prihaja 187 otrok.

Domžalski posebněž

Mrzel, deževen zimski dan. Z avtobusom se pripeljem v Domžale. Ko pred Napredkom izstopim, mi omamno zadisi po pečenem kostanju. Korak mi obstane in pomislim: »Zakaj si ne bi privoščila male merice?« In stopim v vrsto. Mladi moji prijazno postrže in pravi, da so kostanji zelo dobri in zakaj ne bi kupila velike merice. Če bodo res okusni in zdravi, pa drugič, sem odvrnila. Kar topili so se mi v ustih, in si rečem: »Naslednjič kupim veliko merico!«

Ko se sladkam s toplim kostanjem, mi pogled pritegne možakar sivordečkastih las, enakih brki, ki so se spujali z daljšo brado. Na glavi je imel zamataščeno čepico, oblečen je bil v ponošeno bundo, trgane hlače in obut je bil v odslužene superge. Sedel je na betonski klopi. Njegov pogled je bil povešen, kot da bi spal. Pomislim kaj tega možakarja sem videla že večkrat tukaj. Vedno je njegov obraz mrk in vedno so njegove oči priprte. Morda ne mara opazujočih pogledov mimoidočih. V meni se nekaj zgane. Tak mráz – on pa posedla na tem betonu, tako revno oblečen. Korak mi zastane pred njim in vprašam ga: »Ali vas ne bom užalila, če vam ponudim topla oblačila in tople zimске čevlje? Povejte mi, prosim, vašo številko čevljev.« V negotovosti sem čakala na odgovor. Pačasi je dvignil pogled in polglasno odgovoril: »Štirideset.« »Kar jutri vam jih prinesem,« mu rečem. »Čakajte me na istem mestu.« »Bom – okrog treh,« odvrne.

Ko sem se vrnila domov, sem takaj spakirala v vrečko topla podložene zimске škornje, tople nogavice, rokavice, nekaj obleke, jabolka in TIK-TAK bonbončke. Naslednji dan sem se zopet odpeljala v Domžale, da mu izročim obljubljeni. Ko izstopim, opazim, da je njegov pogled uprt v avtobus. Ko pristopim, mi reče: »Kar tukaj poleg klopi odložite. Bom pozneje pogledal, če mi bo prav.« »Seveda vam bo prav!« odgovorim. »Le preoblecite se, da vam bo topleje in da baste lepi med prazniki.« Potem ga vprašam: »Kako vam je ime?« »Tone,« mi odgovori in pristavi: »Hvala.« Vprašam ga še: »Ali kaj kurite doma?« On pa: »Oh, saj še ni potrebe – saj še ni tako hladno.« »Potem sje pa res pravi korenjak,« mu rečem, zaželim zdravja in hočem oditi na drugo stran ceste, ker se je že bližal avtobus za Trzin. Takrat je stegnil roko proti meni. V njej je stiskal nekaj denarja in mi zaklical: »Hej, na!« »Ne, Tone!« odvrnem. »Kupite si kaj toplega za jesti.«

Stopim v avtobus, da me odpelje nazaj proti domu. Prežemalo me je božansko počutje. Odprija sem vrata v njegov o dušo in dvignila njegov pogled. Razmišljam o resnici: »Če srečo lovimo, se odmika. Če jo podarimo, se vračala.«

Anka Juršič

Izbiraš svoje misli

Izbiraš svoje besede

Izbiraš svoja dejanja

Igraš glavno vlogo v svojem življenju. Odločáš o scenariju, režiji, izbiri igralcev ter o spreminjanju oseb in prizorov, ki ti niso všeči. Ko to nalogo sprejmeš resno in odgovorno, si lahko ustvariš življenje, kakršnega želiš živeti in v katerem boš užival.

TI SI ZVEZDA SVOJEGA ŽIVLJENJA!

ČE TE ZANIMAJO SLEDEČE TEME...

Teme delavnice: občutek lastne vrednosti
K o m u n i k a c i j a
Čustva in ljubezen
Priateljstvo
Samozavest
S a m o z a v e d a n j e
...
in Ogljed najnovejših filmov-kino ©

PRIDI ...

KAM? STARA OSNOVNA ŠOLA, Mengeška ul. 22

Kdaj? VSAK TOREK OB 18h

TOREI SE VIDIMO!

Nika Urbas priznana modna oblikovalka in stilistka

Tokrat smo se odločili, da vam predstavimo mlado modno oblikovalko in stilistko Nika Urbas iz Trzina. Kot je sama povedala, je njeno življenje že od nekdaj prežeto z modo. ki ji tako rekoc pomeni skoraj vse. Lahko bi rekla, da prav iz nje črpa vse svojo življenjsko energijo. Skratka Nika je človek, ki je ni strah drznosti, drugačnosti, samosvojesti in si v primerjavi z večino Slovencev upa biti to, kar je.

Kaj je igralo odločilno vlogo pri tem, da si se začela zanimati za modo? Morda to, da je bila tvoja stara mama po poklicu šivilja?

Res je. Ze od majhnega sem več časa preživela v šiviljski delavnici kot v svoji sobi. Moja igralnica je bila šivalnica. Spominjam se, da sem nekoč, ko sem bila v delavnici, tam zagledala kostim, ki ga je sešila mama za neko gospo. Obšel me je preblisk, v roke sem vzela škarje in na hrbtni strani izrezala veliko luknjo. Enostavno se mi je zdelo, da tako pač mora biti.

Drugače pa mi je to, da se ženske lepotečijo, zrastle pod kožo. To se mi je od nekdaj zdelo samoumevno. Moda se pravzaprav pretaka po moji krvi, tako sem bila vzgojena. Tukaj ni šlo za odločitev, nikoli se namreč nisem spraševala, s čim bi se želela ukvarjati. Usoda mi je v zibeško položila dejstvo, da bom modna kreatorka.

Kdaj pa si se z modo začela resneje ukvarjati?

To je v meni že od nekdaj. Celotno osnovno šolo sem samo čakala, da bom stara 14 let in se bom vpisala na Srednjo šolo za oblikovanje. Kot sem že rekla, pri tem nikoli ni šlo za vprašanje. Tudi starša sta stalno čutila mojo strast do mode in sta me st odstotno podpirala. Nikoli ne bom pozabila, v kakšno podporo sta mi bila, ko sem se leta 1996 prijavila na modni natečaj, ki ga je razpisal Smirnoff international. Ni mi bilo niti osemnajst let (kar je bil pogoj), ker pa sem vedela, da sem dovolj sposobna, sem hlinila polnoletnost in se lotila projekta. Vse skupaj je bilo zelo zahtevno, sešiti sem morala kar 3 zelo zahtevne kreacije - šlo je za krinoline v vesoljskem stilu. In takrat sta mi oči in mami zares pomagala. Vso stvar smo odnesli ceilo na morje. Kar stisne me, ko pomisli, kako sta se žrtvovala zame.

Obiskovala si Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer modno oblikovanje.

Se ti zdi, da le - ta ponuja dovolj osnovnega znanja za bodoče modne oblikovalce?

Res osnovnega. Dejstvo pa je, da ko si na SŠOF misliš, da so te ogromno naučili, v praksi pa vidiš, da temu ni ravno tako.

Zdi se mi, da je vse skupaj zelo odvisno od ambicij vsakega posameznika. Jaz sem tako ves čas risala, šivala in si nalagala dodatne programe. In ko enkrat profesorji opazijo, da si nadarjen in ambiciozen, te spodbujajo in ti pomagajo utirati pot naprej.

Skratka profesorji ti dajo osnovno znanje, ostalo pa si moraš pridobiti sam, s pomočjo prakse. Sama sem združila znanje, ki sem ga dobila v šoli, in znanje, ki sem ga pridobila doma, in vse skupaj poglobila s pomočjo razmišljanja o modi, o sebi... Lahko bi rekla, da sem celo mladost podredila samo modi. Na nič drugega nisem mislila. V moji psihi je vladala samo moda.

Kaj ti pomeni beseda 'moda'?

Vse. Moda je zame večno hrepenenje.

Nenehno delujem v njej, vendar jo še vedno dojemam kot neraziskan svet, kot skrivnost. Kot bi vstopila v tempelj, se očistila in napolnila. Vonj po modi mi je kot vonj po sreči.

Kakšno modo ustvarjaš?

Zadnje čase se bolj ukvarjam s stylingi (precej nov poklic pri nas). Po drugi strani pa nameravam letos predstaviti svojo prvo kolekcijo - kolekcijo kopak. Z Vero Hegeduš pripravljava tudi manjšo kolekcijo večernih spektakularnih oblek za obraz leta 2003.

Lahko bi rekla, da sem enostavno začela združevati delo modnega kreatorja in stilista. Te dni npr. vneto skrbim za pevko Aljo, ki bo nastopila na Emi (izbor za popevko) 15. februarja letos. Trenutno sem zadržana tudi za osebni imidž glasbene skupine Saund attack (za Špelo in Simona). Skratka, na splošno delujem tako, da šivam priložnostno - individualne kose, ki jih nato uporabim pri stylingih. Osredotočam se predvsem na ženske. Moja moda je pri tem izrazito damska, zelo zapeljiva, prestižna, na trenutke provokativna, zaradi nenavadnosti zelo opazna.

Kje dobiš navdih?

Ideje črпам iz čezno same. Ko razmišljam, kako in kaj bi skreirala, imam vedno v glavi podobo ženske, kaj bi se ji podalo, kaj ji je všeč... Veliko dam namreč na karakter, na psiho ženske (tudi moškega).

Do idej pridem tudi tako, da med gledanjem televizije (pri čemer mora biti glasnost TV na minimumu) poslušam glasbo in pri tem skiciram obraze, njihove poteze, figure...

Zamislj se kratko malo nahajajo v moji glavi. In tako kot človek seže v denarnico po šop bankovcev, tako jaz sežem po ideje, ko jih potrebujem.

Je ustvarjanje pri tebi pogojeno z razpoloženjem?

Moje osebno razpoloženje nikoli ne vpliva name. V kreacijah vedno kažem svojo globino, osebnost, nikoli razpoloženja. Slednje me bolj zanima pri drugih. Nad vse rada namreč analiziram ljudi, ko jih opazujem na daljavo. Od tukaj, mislim, črпам največ idej.

Če hočem biti kreativna, moram tudi dosti razmišljati, biti sama. Po duši sem samotar; in čeprav sem v družbi zelo komunikativna, potrebujem tudi samoto, zasebnost.

Imaš morda vzornika, po katerem bi se zgledovala?

Nočem imeti vzornika, ker nočem zapasti pod njegov vpliv. Ne bi rada, da bi si kdaj to očitala. Dosti pa me oklepam secesije, kot obdobja v zgodovini umetnosti. Zdi se mi, da se je zaključila prehitro. V njej se lahko najde še veliko stvari.

Pri vsakodnevnih oblačilih pa me vedno vleče k Japonski. Karkoli naredim, skoraj vedno se bo našel kdo, ki bo rekel da ga oblačilo spominja na Japonsko. Predvsem mi je všeč njihova senzibilnost, prepro-

čina, ki je nadvse krhka, sveža. Všeč mi je, da so stvari zračne, da dihaajo. Všeč so mi lahka oblačila, ki naredijo žensko krhko, fino, porcelanasto. In vse to Japonska ima.

Pred leti si sodelovala na svetovnem modnem natečaju, ki je potekal na Japonskem. Kako se ti je tako mladi uspešno uvrstiti na tako pomembnem festivalu?

Poklicala me je bivša profesorica iz SŠOF ter mi povedala za razpis natečaja z naslovom - *Prefinjeno*. Naredila sem skice in se prijavila. Nič nisem pričakovala. In šele ko sem se uvrstila v finale, ki je potekalo na Japonskem, sem izvedela, da se je na natečaj prijavilo 13 000 ljudi iz celega sveta. Od tega so jih izbrali 50, samo 5 iz Evrope, ena izmed teh sem bila jaz.

Uporabljaš pri izdelavi oblačil oz. kreacij kakšen poseben material?

Rada razvijam svoje materiale ali eksperimentiram z njimi. Všeč mi je, da material, ki mi je poznan v neki določeni obliki, predstavim drugače. Zelo rada npr. prešivam material tako, da ni dobi poseben efekt, delam z bleščicami, iz papirja... Zanima me tudi eksperimentiranje z že sešitimi kosi blaga. Še posebej uživam pri tem, da kombiniram dele oblačil, za katere si nihče ne bi mislil, da sodijo skupaj. Ali pa kakšen kos oblačila tako preoblikujem, da iz nečesa nemogočega dobim izjemno oblačilo.

Ni mode brez modnih dodatkov. Se posvečaš tudi njim?

Teh imam doma na tone. Že zaradi stylingov. Drugače pa rada šivam predvsem pasove - trakove iz blaga, ki se jih zaveže okoli pasu ali bokov. Zelo rada imam tudi nogavice, ki so mi vedno predstavljale

nekakšen šarm. Velik poudarek dam tudi na make up. Za ženski obraz pa nikakor ne morem reči, da je urejen brez lepo oblikovanih obrvi in pričeske. Prav tako ne morem reči, da je ženska dobro oblečena, če nima obutih dobrih čevljev. Čevelj je temelj celotnega imidža in nikakor ni zastojni fetiš. Če je obutev dobra, lahko tudi ne ravno izbrana obleka izpade dobro. Ženske (tudi moški) se temu pri nas pre malo posvečajo. Morda bi morale malo pogledati k italijanskim sosedom.

Že 4. leto zapovrstjo si sodelovala na natečaju za izbor obleke za miss sveta. Tvoje kreacije so bile vedno v središču pozornosti, vedno se nekako izstopale. Vendar kljub obetom nisi nikoli zares zmagala. Zakaj?

Ravno zato. Preveč so izstopale. Preveč so bile opažene. Žirija je vedno izbrala nekaj bolj umiženega, čeprav se je na koncu izkazalo, da bi bilo bolje, če bi izbrali kaj bolj izstopajočega.

Kakšni so kriteriji za izbor na takšnih tekmovanjih?

Kriteriji so stvar posameznika. Tukaj ni delitve na pravilno - nepravilno. Je le vizualni vidik, ki šteje. Tako kot je ena ženska neke mu moškemu všeč, drugemu pa ne. Na splošno pa mora biti obleka elegantna, učinkovita, ne prisiljena, dobro izdelana, najpomembnejše pa je, da mislica v njej izstopa. Da se ne izgubi v množici lepotic, ki jo obdajajo na svetovnem tekmovanju.

Kakšna se ti zdi modna scena v Sloveniji?

Pohvalna, če primerjamo deset let nazaj. Razmere se izboljšujejo. Imamo nekaj mladih oblikovalcev, ki veliko obetajo. Vendar pa je problem v trženju. Kreatorji so namreč bolj polni idej kot denarja, s pomočjo katerega bi lažje prodrali na sceno. Moda je namreč neusmiljena. Še posebej pri avtorskih kreacijah mora kreator postaviti visoko ceno, kot si jo takšna kreacija tudi zasluži. Ljudje pa se pri nas tega še vedno pre malo zavedajo.

Drugače pa se ženske, pa tudi moški, vedno bolj zavedajo, kako pomembna je zunanja podoba. Zato imajo tudi stilisti vedno dovolj dela. Tudi v trgovinah se ponudba oblačil viša. Širi se tudi krog ljudi, dovzetnih za modo, pa tudi tistih, ki si upajo. S tem dajejo spodbudo kreatorjem.

Glede na to, da se zelo ekstravagantno oblačiš, se veliko ljudi v javnosti tako ali drugače odzove na tvoj stil oblačenja? To mi gre pa res na živce! Kar je preveč, je preveč. Npr., grem s klobukom (ki ni prav nič posebnega - čisto klasičen klobuk) po

Ljubljani, pa se celo upokojenci ozirajo za mano. Doživela sem že marsikatero zbadljivke, opazke... Čudi me, da se nihče ne ozira npr. za rejvarji (ki hodijo naokoli z živo barvnimi lasmi...), če pa se na cesti pojavim jaz, ki izhajam iz klasične elegance (npr. da oblečem klasičen čevelj v kombinaciji s kavbojkami), pa je cel halo!

Svoboda oblačenja je v Sloveniji še vedno na slabem nivoju. Če si na ulici oblečen malo drugače, po svoje, se skoraj ne zgodi, da bi srečal še koga malo bolj 'ne navadno' oblečenega. In potem se ljudje 'vržejo' nate. Jaz se sicer ne dam motiti, pravzaprav mi je vseeno. Na živce mi gre le to, da me zaradi tega, ker se oblačim, kot se hočem, ker sem urejena, vsi gledajo, opravljajo in za mojim hrbtom šepetajo, da kaj tako čudnega pa še ne!

Se ti zdi, da družba (še posebej v Sloveniji) dostikrat ne dopušča, da se posamezniki izražajo na svoj način, da so kreativni in s tem različni od 'črede'? Družba tega res ne dopušča. Tudi v medijih se pojavlja pre malo ljudi, ki bi se oblačili po svoje. Tisti, ki se hočejo pokazati, grede ponavadi v ekstreme, malo pa je tistih, ki gojijo lasten imidž. Mislim, da bi morali ljudje počasi začeti razumevati, da obleke niso samo zato, da bi bili v nekaj oblečeni. Gre za nekaj več.

Ljudje bi se morali zavedati, da tisto, kar prikazujejo na modnih revijah, ni namenjeno samo modnim pisam, ampak res oblačenju. To se v tujini nosi. Tam je moda brez meja. Pri nas pa je vse drugače. Slovenija bi se morala odpreti, zadahati. Znebiti bi se morali bremena glede tega, kaj bodo drugi rekli. Ljudje se tudi ne bi smeli obremenjevati ob spremembi imidža, morali bi eksperimentirati. Sploh ne razumejo, kakšen užitek je to! Vsi so zaprti v kalupe in nihče si ne upa izstopiti iz njih. Ne razumejo, da je tisti, ki je drzen, bolj cenjen - ker si upa povedati tisto, kar ima povedati... da je svojstven... Upam na čase, ko bodo Slovenci nehali samo gledati ekstravagantne kose, ki prihajajo, in

jih bodo počasi začeli tudi nositi. Mislim, da je že čas za to. Mora biti čas za to!

Kaj bi počela, če se ne bi ukvarjala z modo?

Težko vprašanje. Zelo me zanimajo zvezde in vesolje na splošno. Če si zvečer želim razjasniti oči in malo razmišljati, vedno zrem v nočno nebo. To se mi zdi nekaj nepopisnega. Pogosto vzamem v roke tudi strokovno literaturo o tej temi. Ker pa sem zelo ušiv fizik in slab matematik, si ne bi upala iti v ta posel.

Tudi kirurgija se mi je zdela vedno zanimiva. Privlačilo me je predvsem tisto skrivnostno v človeku. Verjetno bi se ukvarjala z ilustracijo. V ilustraciji sem namreč zelo dobra (čeprav je učiteljica v osnovni šoli starše prepričevala, da drži ravno obratno). Morda se bom nekoč res za nekaj časa umaknila iz modnih vod in se posvetila risanju in slikanju.

Mirjam Štih

ZAGNANI TRZINSKI REZBARJI

Bil je zoprn, meglen dan z veliko ledu na cestah in poteh in neprijetnim pršenjem iz sivine neba. Tak dan, da človek najraje ostane doma na toplem. Nisem verjel, da bom uspešen, vseeno pa sem se le odpravil k osnovni šoli, saj sem se dogovoril, da obiščem trzinske rezbarje. »Saj ne bo nikogar!« sem si govoril in že razmišljal, da bi naredil bolje, če bi ostal doma. Ko sem prišel v šolo, pa so mi čistilke povedale, da so rezbarji na svojem mestu in da vsak torek redno pridejo. In res sem jih našel v učilnici tehničnega pouka. Nekako so se mi začeli opravičevati, da je danes tak dan, da jih je malo, da pa jih je drugače kar dosti, skoraj vedno vsaj po dvanajst. Gospod Marjan Vodnik, ki je vodja rezbarske delavnice ali šole, pa je povedal, da ima prijavljenih čez dvajset rezbarjev in da jih večina kar redno prihaja. Čeprav je največ starih, so med

njimi zastopane skoraj vse starostne skupine. Najmlajši rezbar ima le 12 let, najstarejši pa 70, da sta iz iste družine – dedek in vnuk – je še toliko bolj vredno pohvaliti. Med moškimi, ki so v veliki večini, pa je zastopan tudi ženski spol. Družbo nam je delala prav brhka rezbarka. Mogoče je tudi zaradi nje vzdušje v delavnici prijetnejše. Na urice rezbarjenja pa prihajajo rezbarji ne le iz Trzina, ampak tudi iz okolice, nekateri pa celo iz še bolj oddaljenih krajev, kot so na primer Vodice, Lukovica in celo Radovljica.

»Z rezbarstvom smo začeli na pobudo trzinskega turističnega društva,« je začel obujati spomine Marjan Vodnik. »S trzinskimi turističnimi delavci smo se srečevali na različnih prireditvah, na primer sejnih, med drugim tudi na Florjanovem, kjer sem že večkrat razstavljal in prikazoval rezbarsko dejavnost. Padla je ideja, da bi tudi v Trzinu poskusili z rezbarstvom, in vprašali so me, če bi bil pripravljen voditi takšno skupino in začetnikom pokazati osnove te umetnosti. Kaj hitro smo našli skupni jezik. Trzinci so pokazali kar dosti zanimanja. Najprej smo se nameravali zbirati v eni od delavnic trzinskih mizarjev, potem pa nam je učitelj tehnične vzgoje ponudil ta tehnični kabinet v šoli in ponudbo smo z veseljem sprejeli. Kabinet je res primeren za tovrstno dejavnost. Je svetel, velik in še zlasti v zimskih mesecih, ko so rezbarji najbolj dejavni, primerno ogrevan. V njem je vrsta delovnih miz s potrebnimi napravami za pritrditev kose lesa, ki so jih obdelovali že na prejšnjih srečanjih ali pa doma, nekateri pa so

prinesli še povsem neobdelane kose. Drug drugemu so kazali, kaj so že naredili, ocenjevali so svoje delo in se pomenkovali, kako bi kaj izboljšali. Mojster Marjan je s svojim diletom hitro popravil kakšno napako in pokazal, kako bi bilo treba delati naprej. Videlo se je, da so najtisi oreh obrazi, pri katerih je treba zelo pazorno opazovati, kako so ti oblikovani.

»Najtežje je prestaviti zamisli v tri dimenzije. Poslati morajo plastične, na primer obraz. Dosti lažje je stvar samo zarisati in si jo zamišljati v dveh dimenzijah.« je razlagal gospod Vodnik. Povedali so mi tudi, da je zelo pomembno, iz katere strani kleščes v les. Sledovi dleta dajo povsem drugačno podobo. Zelo pomembno je tudi, v kateri lesu oblikujemo svojo plastiko ali figuro. »Sprva smo največ delali z lipno. Razlika pa je že med lesom lipe in lipnika, ki je moško drevo lipe. Tam je les že drugačen, ima drugačno zgradbo. Vsak les ima določene zakonitosti.« Pokazali so mi, da zdaj dosti kleščjo tudi v les hruške pa tudi jesena. Nekdo je imel pred seboj češnjev čok. Oblikovati pa je mogoče tudi druge vrste lesa; vsak les da izrezljanim figuram posebno podobo, se drugače odziva in vsak po svoje nagradi tistega, ki se mu posveti v celoti. Za svoje delo pa rezbarji potrebujejo posebno orodje, predvsem veliko vrst dlet, od najmanjših do največjih. Zraven pa imajo tudi posebne tokače ali kladiva, s katerimi udarjajo po dletih. Kar zanimivo je pogledati zbirke orodij, ki so jih rezbarji prinesli s seboj. Povedali so mi, da si je orodje priskrbel vsak sam, da so lažje prišli do njega, pa so ga nabavljali tudi skupaj, na primer v Avstriji, saj tovarni z rezbarskim orodjem res ni prav dosti.

Z rezbarsko delavnico so začeli decembra leta 2001. Dobivajo se vsak torek po 17. uri. Lani so se srečevali redno vse do aprila, potem pa so jim poletne dejavnosti vzele toliko časa, da so si čez poletje vzele »rezbarske počitnice«. Septembra pa so se spet zbrali in zdaj nekateri že drugo leto pridno obiskujejo delavnico. Pravijo, da bodo tudi letos delali, dokler jih dolgi dnevi pred poletjem ne bodo zaustavili. »Sprva, ko smo se učili še osnov rezbarstva, smo vsi delali iste stvari. Zdaj pa pustim, da rezbarji po svojih zamislih in ustvarjajo svoje figure,« je pojasnjeval gospod Vodnik. »Vsakomur pravim, da naj dela tako, kot mu leži, in da bo čez čas njegov stil postal prepoznaven. Vsak se mora v svojem delu udejaniti! Nekateri so že pravi mojstri.« Ivko Ručigaj pa je ob tem skromno skomignil: »Že ves čas hodim, pa nobene pametne stvari še nisem naredil!« No, to pa ne drži povsem. Prav je, da je Ivko kritičen, vendar je imel poleg sebe prav simpatičen modelček vodnjaka z izrezljanim trzinskim grbom in še enim grbom, ki bi ga predlagal Ivko.

Takšen vodnjak bi prav gotovo lahko krasil katero od točk v Trzinu. Drugi pa so povedali, da je Ivko izrezljal že kar nekaj dobrih stvari. Njegov sosed Milan Pevec pa je pokazal, kako si je pred februarjem, ko praznujemo kulturni praznik, zamislil relief s podobo Franceta Prešerna. Mojster Marjan je idejo pohvalil, zraven pa je tudi svetoval, kako bi g. Pevec lahko izrezljal bolj plastičen Prešernov obraz.

Tudi drugi so imeli pred seboj največ reliefov in polreliefov, Marjan Vodnik pa je z dletimi posebnimi kladivi obdeloval skulpturo. Poznan je po svojih jasticah, saj jih je izrezljal že osem, med drugim tudi take iz enega kosa lesa. Z jasticami se je predstavil tudi na razstavah v tujini. Povedal je, da je manjše figure težje izrezbariti. Bilii morash natančen in figura mora ohraniti vse značil-

ne oblike, kot jih ima večja oziroma predmet v naravi, ki ga želi rezbar upodobiti. Vsak umetnik svoje stvaritve rad pokaže tudi drugim. Tako so tudi trzinski rezbarji svoje umetnine že razstavljali. Predvsem so nastopali na različnih sejmih v bližnji okolici. Med drugim so že razstavljali na Florjanovem sejmu v Trzinu, večkrat so se predstavili tudi v Mengšu, pa v Lukovici in Vodicih. Sodelovali so tudi na razstavi slovenskih rezbarjev.

Res bi lahko še veliko govorili o svojem delu in svojih stvaritvah, videl pa sem, da se jim kar nekako mudi rezbariti oziroma izkoristiti čas, ko so skupaj. Prepričan sem, da bomo v Odsevu o naših rezbarjih še poročali.

Miro Štebe

PREŽIVELI TUDI REFERENDUM ...

KUDOVSKA INVENTURA

Ko si je poldrugi Martinek zaželel ženske družbe, so mu mati umno svetovali, naj gre v cerkev in naj »nekolikanj« vrže oči okoli sebe. Kot se za poslušnega sina spodobi, si je Martinek pri mesarju nemudoma priskrbel en komplet volovskih oči in jih v cerkvi ročno zagnal naokrog. Glej hudirja, z njimi je zadel ravno neki leseni kipec svetnika, ki je nič hudega slutečega Martinka trdo pobožal po ravno tako trdi betici.

Kadar si KUDovci zaželimo družbe, pa četudi ženske, si v dvorani omislimo kakšno prireditev. In če malo vžremo oči nazaj, na dogajanja v dvorani v preteklih treh mesecih, se lahko morda kar sami malo zadovoljno pogladimo po trdih beticah, ne da bi za to čakali na svetnike.

V tem obdobju se je v dvorani odvijalo kar osemnajst (z besedo-18) večjih prireditev: koncerti, pevski zbori, politična srečanja, tekmovalja, predstave, proslave, druga srečanja... Seveda si ne moremo in ne smemo lastiti vseh zaslug. Daleč od tega. Za vsaj dve trajni prireditvi so zaslužila tudi druga trzinska društva in naša mila občinska oblast, vendar smo KUDovci vedno primaknili še svoj piskrček, včasih pa že kar lonec.

In tudi kar se obiska prireditev tiče, je trzinska »travmajkoman-« lahko brez skrbi, ne bomo se nič pritoževali. Daleč najbolj množično je bilo seveda miklavževanje, ki je bilo zaradi velikega števila prijav razdeljeno kar na dva dela, za obdarjence do četrtega leta starosti in za tiste nad štiri leta. Koliko sta (bila) obdarjena Murat in Jose, ne vemo, prav gotovo pa sta nadarjena, drugače ne bi na svoj trzinski koncert privabila kar tristo petdeset zabave in rimanih nasvetov željnih mladcev. Ob tej priliki, ali boljše rečeno nepriilki, je tudi prav, da se zahvalimo potprežljivim KUDovskim sosedem. Med samim koncertom jih pravzaprav nitě ne molimo. Težave se začnejo po koncertu. Ne vemo, zakaj se nadebudni mladci odločajo, da bodo ravno sredi noči, sredi Trzina, ki se pripravlja na nov delovni dan, navkljub resnim opozorilom varnostnikov, preizkusili očkovo avto, predvsem pa njegov avtoradió: ali res zvočniki pri odprtih vratih zmorejo vseh sto petdeset watov, kot je pisalo na škafli, ali pa bodo pregoreli in bo moral očka kupiti nove, še boljše. Morda se da v takšni nočni tišini res najbolje poslušati glasbo, morda pa je to tudi zaradi velikega števila deklet, ki se zberejo okrog takega avtomobila. Kdo bi vedel!

Na tretje mesto se je po obisku uvrstila folklorna prireditev Turističnega društva. V dvorani premoremo kakšnih sto štirideset sedežev in vsi so bili zasedeni, poleg tega pa je v dvorani stalo še kar nekaj ljudi (pretežno na svojih nogah). Tudi število nastopajočih plesalcev ni bilo od muh. Ko so se takole prešerno vrteli po odru (tudi pretežno po svojih nogah), je bil le-ta že premajhen za vse spretno pare. Nato se jim je na odru pridružil še sedemčlanska tamburaška zasedba, plesalci pa so začeli, seveda v skladu z zahtevano koreografijo, krepko udrihati s petami ob oder, tako da se je iz špranj že začel dvigovati prah. Takrat smo bili KUDovci že kar postavljeni pred majhno dilemo: ali naj se nam smilijo ljube nam domače odrske deske ali naj se potihem pridrušimo, da je sedaj pa res že skrajni čas, da se neha sodno prerakanje okrog iastništva dvorane in se začne s korenito obnovo našega ostarelega kulturnega doma. Vendar nam je črne misli hitro odgnala res zabavna in sproščena prireditev.

Seveda pa ni lepšega, kot metati denar v zrak. Tudi to smo izdati počeli KUDovci. Vendar se ni nihče pritoževal, še več, ta naša poteza je doživela celo spontan aplavz na odprti sceni, kot se

strokovno reče v teatri: Deset minut čez polnočjo smo namreč poskrbeli za občinski novoletni ognjemet. Po trditvah mnogih prisornih tako lepega in bogatega ognjemeta v Trzinu še ni bilo. In tako številčno obiskanega noveletnega slavlja tudi ne. In to ravno sedaj, ko so praktično vse sosednje občine razen Ljubljane ukinitile praznovanja na prostem, se v Trzinu silvestrsko druženje vedno bolj prijemlje.

Ostale prireditve bi lahko označili, kar se obiska tiče, z besedami skoraj polna dvorana.

Posebej sta nam ostala v spomину še občinska proslava ob dnevu samostojnosti, ki smo jo izvedli v potu lastnih obrazov in čevljev ter srečanje medgeneracijskega društva Izvir. Srečanje s starejšimi člani društva Izvir nas je potolažilo v tem smislu, da kljub temu če si star že sedemdeset let in več, to še ne pomeni, da ne smeš/moreš več nastopati. Še več, lahko se še bolj zabavaš, ker ti je že zaradi starosti marsikaj oproščeno. Skratka, ne boste se nas še tako kmalu znebili!

Pri zadnjih državnoborskih volitvah so politični analitiki ugotavljali, da skoraj ni nobenih predvolilnih obljub, vezanih na kulturo. Vzrok so našli v tem, da se v naši ljubi domovini za kulturo zares zanima približno samo tri procente državljanov, in se praktično na tako majhno populacijo ne plača naslavljanje nobenih obljub. Če to preračunamo na našo občino, pridemo do števila sto pet ljudi. Statistika kot ponavadi spet ne drži popolnoma, ali pa vsaj za našo občino ne, ker je obisk prireditev vsaj v zadnjem obdobju v povprečju dosti boljši. Je pa res, da med obiskovalci vidimo pretežno znane obraze. Torej se je v Trzinu oblikovala neka skupina ljudi, ki tedno hodijo na prireditve, medtem ko ostalim še vedno ni do tega, da bi se v širšem krogu družili s sokrajani.

Se večkrat pa iste obraze vidimo med prireditelji dogodkov. Analitiki so popolnoma pozabili na tisti majhen procent ljudi, ki so za svojo skupnost pripravljeno nesebično prispevati svoj čas in svoje delo, na tiste, ki jim ni vseeno. Nekaterim se zdijo navneži, ki bi svoj čas lahko uporabili dosti bolj koristno zase. Ko pa na primer takole gledamo dekleta, ki pridejo že navsezgodaj zjutraj pripravljat dvorano, da bo čim lepša do njihovega večernega koncerta, ah pevski zbor, ki pride prostovoljno v celoti na dodatne vaje, da bo njihov nastop čim boljši, ali prostovoljke, ki že dopoldne postavljajo in krajšjo dvorano, da se bodo starejši občani boljše počutili, smo kar veseli, da smo del te scene, da še čutimo tisti entuziazem... Tukaj nam pride zopet na misel stavek iz poldrugega Martina: »Srečno! In če vas kje na poti pamet sreča, le pazite, da vam česa hudega ne stori!«

Čas je, da kakšen par oči zaženemo tudi v prihodnost. Najprej nas 8. februarja ob 19^h čaka občinska proslava ob slovenskem kulturnem prazniku. Tokrat bo vse skupaj bili mladi. Ana Ot'ak nam bo v sougovorjanju s svojim profesorjem, korepetitorjem in še s kom priredila čisto pravi samostojni koncert klasične glasbe. Tokrat nam bo še kako prav prišel novi piano, ki smo ga nabavili v lanskem letu. Torej vsi v ljudno vabljeno, ne pozabite na večerne obleke, na koncu pa bo seveda obvezna zakuska!

V letošnjem letu bo naše društvo tudi praznovalo okroglih osemdeset let. Ponosni smo, da smo nadaljevali tako dolgo tradicijo. Tak jubilej bomo morali seveda tudi primerno obeležiti!

Spomladi bomo svoj piskrček postavili tudi k organizaciji številnih občinskih kulturnih prireditev. Glede na zgoraj navedeno statistiko bi bilo potrebno razmisliti tudi o kakšnem večjem dogodku, ki bi bil namenjen zunanjim obiskovalcem in bi bil širše prepoznaven kot tipična trzinska prireditev. Pri iskanju primerne tematike bi se bilo potrebno nasloniti na našo trzinsko zgodovino in iz nje izpeljati sodobno prireditev, ki bi Trzinu tudi prinašala vsakovrstni dobiček. Glede na to, da imamo v naši sosesčini na eni strani dve občin, ki imata zelo močne tradicionalne narodnozabavno-folklorne prireditve, kot so Mihaelov sejem, Pod mengeškovo mrelo in Narodne noče v Kamniku, na drugi strani pa prestolnico z vsó široko kulturno paleto, bo iskanje lastne identitete težko opravilo. Vsekakor pa bi naša občina morala najiti nek samostojen izraz, kulturno ponudbo, ki bi se popolnoma razlikovala od

ODSEV ODSEV

šosedov. Da ne bo nesporazumov: prav je, da imamo tudi mi npr. lastno gasilsko veselico in svoj Florijanov sejem in svojo proslavo ob kulturnem prazniku, da se sokrajani družimo in srečujemo.

Tukaj govorimo o neki dodatni, večji, navzven prepoznavni prireditvi. Karkoli pa bomo že vzeli (če sploh bomo) za osnovo: važna je predvsem kvaliteta, tako izvajalcev kot tudi organizatorjev. Vsekakor se je na eni strani potrebno izogniti ali pa vsaj malo preseči tako imenovano pop kulturo, na drugi strani pa kulturnemu elitizmu, ki je namenjen samo peščici ljudi. Vendar to ne bi

smelo biti težko. Če le malo spremljate časopise, lahko vidite, da naša država kar brsti od nove in nove ustvarjalnosti na vseh kulturnih področjih.

Marca nas skupaj z gasilci čaka tudi občni zhor vseh članov društva in volitve. Kdor bi rad poravnal članarino za letošnje leto, lahko to stori vsak torek od 20. do 22. ure v KUD-u ali pa po dogovoru po telefonu (041-761-248, Andrej).

Andrej Zupanc

KIŠTA

**KS!HT
LOS VENTILOS
BITCH BOYS
ULTRA**

3 L. januarja
ob 2 L. 00

**Občina Trzin in KUD Franca Kotarja Trzin vabita na
osrednjo občinsko proslavo ob
slovenskem kulturnem prazniku,
ki bo v dvorani KUD-a dne 8. februarja ob 19^h.**

VABLJENI!

REŠEVANJE IZ KAČNE JAME

Lepo sončno jutro 14-tega je obljubljal topele decembrski dan. Vseeno si na poti proti Divači nismo delali utvar. Dobro smo se zavedali, kje bomo preživeli preostanek sobotnega dneva in noči. Naloga je bila jasna: v Kačni jami pri Divači se je zgodila jammerska nesreča. Ponesrečenca bo potrebno čim hitreje rešiti iz jame. Sreča v nesreči je bila ta, da je Slo v tem primeru le za vajo, vse ostalo pa je bilo še kako resnično.

Slo je za akcijo Jamarske reševalne službe, v kateri je bilo preko 70 udeležencev (jamarjev reševalcev, inštruktorjev, pripravnikov, zdravnikov iz vse Slovenije in Hrvaške). Reševanje iz jame je zahtevno in zapleteno. Za uspešno akcijo je potrebna različno hierarhično sodelovanje reševalcev. Dostop do mesta posred vanja je preko 180 metrskega brezna, za katerega smo potrebovali preko 200 metrov statične vrvi. Ponesrečenec se je nahajal poldrugi kilometer daleč v rovju, ki je sicer dolg sedem kilometrov. Sama jama spada med večje na svetu, saj je globoka 270 m in dolga preko 12.700 m.

Po pregledu karte in ogledu terena (med približevanjem ponesrečenca) se je vodja skupine odločil za način reševanja. Pri reševanju se pojavijo mnogo problemov in pasti: težko prehodne ožine, vzpetine, nevaren skalin teren, mokro in spolzko področje in seveda mrak. Pri ponesrečenca postavimo labor. Zdravnik-jamar ga oskrbi, poskrbimo za ogrevanje (posebna grelna naprava norveške vojske in astrofolija) ter ga položimo v posebej prirejeno nosilo. Imobilizacija ponesrečenca mora biti brez napak, saj lahko le ta v njih ostane pritrjena dvanaest ur!

Nosila nosi šest reševalcev. Ko se utrudijo, jih zamenja druga šesterica, ostali pa pomagajo pri postavitvi vleke –škripčevja, žičnic itd. Vodja reševanja usklajuje potek celotne akcije kar iz same jame. To omogočajo dobre žične zveze. Princip delovanja je podoben vojaškemu. Vsak ve, kje je njegovo mesto. Zaradi težkega terena je potrebna izredna pazljivost in usklajenost, saj navsezadnje rešujemo človeka. Potem ko pride mo na začetek – dno brezna, smo ponesrečenca s pomočjo vrvi navpično dvignili iz brezna na površino.

Za vajo lahko rečemo, da je odlično uspela. Reševalni postopek so samostojno ponovile tri skupine. Naše delo je spremljala tudi kamera POP TV-ja. Naj še dodam, da sta v akciji sodelovali tudi dve »trzinski skirci«, in sicer Jože Jerman in Milan Erjavec. Prvi je že dolgoletni jamar in med drugim tudi navdušen planinec, drugi pa lepote jamarstva okuša šele dobrega pol leta, in to vse zaradi domače češnje. No, to je pa že druga zgodba.

Milan Erjavec

Utrinek s spusta v Majčevo brezno na Moravškem; november 2002 (Jože drugi z leve, Milan tretji z leve)

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN GOSTILI SMO MLADE PLANINCE

ODSEVODSEV

V soboto, 18. t.m., je del Trzina živel za planince. V osnovni šoli Trzin smo namreč že drugič gostili državno tekmovanje mladih planincev Mladina in gore. Šlo je pravzaprav za zaključno tekmovanje oziroma finale lanskih preizkusov znanja članov planinskih mladinskih odsekov iz vse Slovenije. Lani novembra so potekala območna oz. regijska tekmovanja, na katerih so se naidebni planinci merili v poznavanju znanj in spretnosti planinske šole, 35 najboljših ekip pa je nato prišlo v Trzin, da bi pokazali, kdo so najboljši.

Ker je vsaka skupina štela po štiri tekmovalce, z vsako pa je bil vsaj še en mentor, zraven pa še kakšen spremljevalec, se je v osnovni šoli, ki je tudi tokrat gostoljubno ponudila svoje prostore za tekmovanje, zbralo kar kakih 300 gostov, med katerimi so bili seveda tudi organizatorji, člani trzinskega mladinskega odseka in mladinske komisije pri PZS.

Tisti bralci, ki zasledujete planinske vestičke v našem časopisu ali pa se sploh zanimata za planinstvo, verjetno veste, da so trzinski mladi planinci že trikrat na tekmovanjih Mladina in gore osvojili naslov državnih prvakov. Prvaki pa vedno dobijo nalogo da naslednje leto gostijo finalno državno tekmovanje. Trzinci smo tako že leta 1996 gostili takšno tekmovanje, ker pa so na njem tudi zmagali Trzinci, so bili nato gostitelji naslednjega tekmovanja izjemoma planinci iz Podlehnikar oz. iz društva, katerega mladinci so na trzinskem tekmovanju zasedli drugo mesto. Priprava takšnega tekmovanja pa ni tako enostavno delo. Letos je bilo sicer nekoliko lažje, saj so organizatorji že imeli nekaj izkušenj s prvega tekmovanja, tekmovalo pa je tudi manj ekip, saj leta 1996 še niso imeli sistema področnih tekmovanj, ki naredijo kakovostno sito, in je na isto tekmovanje prišlo kar 61 ekip. Vseeno pa priprava tokratnega tekmovanja tudi ni bila mačji kašelj še zlasti, ker letos organizatorji v Trzinu od trzinskih podjetij niso prejeli prav dosti sponzorske pomoči. Poleg občine, ki je bila seveda glavni pokrovitelj tekmovanja, se je izkazalo le še nekaj podjetij, vsi drugi sponzorji so bili iz drugih krajev, tudi iz Ribnice na Pohorju, Mozirja in Kopra.

Organizator mora vedno, med drugim, poskrbeti tudi za predstavitev svojega kraja in za nosilno temo zaključnega tekmovanja. Pri prvem tekmovanju so si mladi planinci za nosilno temo izbrali gorniško literaturo, saj so še zlasti želeli opozoriti na izjemen pomen našega pokojnega rojaka prof. Tineta Orla na tem področju. Prof. Tine Orel je bil namreč kar 30 let urednik Planinskega vestnika, sodeloval pa je tudi pri številnih izdajah gorniških knjig. Letos pa so se organizatorji odločili, da bo vodilna tema Gorska reševalna služba. Za to so se odločili, ker je lani slovenska GRS praznovala 90 let, postaja GRS Kamnik, ki je vezana tudi na naše območje, pa 80-letnico, hkrati pa je ob tem jubileju izšla tudi zanimiva knjiga Zgodovina reševanja v gorah nad Kamnikom. Ker

so izbrali to temo, so morali Trzinci pripraviti tudi gradivo, ki je zajemalo izbrano snov in so iz njega za tekmovalce izbrali tudi vprašanja. Kot že pri prvem tekmovanju, so organizatorji poskrbeli, da so vsi udeleženci tekmovanja ob prihodu v Trzin dobili vrečke, v katerih je goste poleg malice čakalo še več presenečenj. Med drugim so vsi dobili bilten, v katerem so predstavljeni Trzin trzinsko Planinsko društvo Onger, mladinski odsek in tekmovanje Mladina in gore, zanimiv pa je tudi zapis o tem, kako so lanski zmagovalci tekmovanja za nagrado obiskali Romunije. V vrečkah so vsi gostje dobili tudi ličen stenski planinski koledar, na katerem so izpisani izleti, ki jih PD Onger načrtuje za letos. Zraven so bili tudi izvodi Planinskega vestnika in pa spominke majice z znakom letošnjega tekmovanja. Kmalu so si nekateri mladi tekmovalci te majice tudi obekli.

Mladi obiskovalci so bili nad vrečkami navdušeni in so jih ob vsakem prostem trenutku z veseljem pregledovali. Časa za ogledovanje pa ni bilo prav dosti, saj je bil program priveditve kar precej natrpan. V uvodnem programu so se najprej zvrstili pozdravni govori gostiteljev: ravnatelja OŠ Trzin g. Franca Brečka, župana občine Trzin g. Antona Peršaka, predsednika PD Onger Emila Pevca in vodje tekmovanja ter hkrati predstavnika PZS Petra Silaka. Organizatorji so vsem, ki so imeli pozdravne novore, zabičali, da morajo biti kratki, in so vsi nasvet upoštevali, bili pa so zato bolj duhoviti. Vezni program je povezovala naša kolegica Urša Mandeljc, za dobro razpoloženje pa so s krajšimi skeči poskrbeli mladi kulturniki, ki so po svoje komentirali nekatera pravila častnega kodeksa slovenskih planincev. Mladi folkloristi Turističnega društva Trzin so odplesali nekaj plesov, ki so bili kar lokalno obarvani, saj so zapeli in zaplesali tudi Trzinko in trzinsko himno. Le škoda, da zasedba folkloristov ni bila večja, saj jih je bilo nekaj na smučarskem tekmovanju, kot jih je opravičila Urša. Za še boljše umetniški vtis pa so poskrbele pevke dekliske skupine Zolne. Kot znajo le one, so z milozvočnim petjem priteu-

Računalniški kviz je pomenil na »vzporednem tekmovanju« dobrodošlo novost (levo zgoraj) Ekipa »Divji lovci« iz PD Ožbali Kapla: ekipa z tradicionalno najbolj bučno podporo (zgoraj na sredini) Kamniški gorski reševalci so v trzinskem kamnolomu pokazali, kako se spuščajo v nosilni ponesrečena pa steni (desno zgoraj)

me pozornost še tako živahnih mladih planinčkov in vsi so se kar nekako umirili in uživali v petju.

Umirjenost pa ni dolgo trajala, saj je tekmovalce čakalo pisanje testov. Razdelili so se po učilnicah (ki so nosila imena nam bližnjih vrhov) in se spopadli s kar zahtevnimi vprašanji o planinstvu. Vendar so s skupinskim delom kar dobro premagovali ovire in pokazali, da vsaj teoretično znanje dobro obvladajo. Medtem so se na posvetu sešli njihovi mentorji in se pogovorili o nekaterih perečih zadevah. Po okusnem kosilu, ki so ga pripravili v šolski kuhinji, so tekmovalci s svojimi mentorji odšli v trzinski kamnolom, kjer jim je skupina gorskih reševalcev iz kamniške postaje GRS pokazala, kako se z gorskimi nosili spuščajo čez stene, prikazali pa so jim tudi, kako lahko rešujejo v plazu zasute planince. Mladi gorniki so izvedeli kar nekaj zanimivih podrobnosti in če ne bi začel pritiskati mrz, bi z veseljem še spraševali reševalce o različnih podrobnostih.

V šoli pa so jih že čakale nove naloge. Trzinski organizatorji so namreč poskrbeli za novost. Ekipa, ki se niso uvrstile v finale so tekmovalce na »vzporednem tekmovanju«. Vsi so se zato pomerili v računalniškem kvizu, v katerem so morali odgovarjati na zanimiva vprašanja. Ker pa je bila računalniška učilnica premajhna za vse, so se tisti, ki so čakali na vrsto ali pa so kviz že opravili, lahko izvrstno zabavali v telovadnici šole, kjer so trzinski mladi planinci pod vodstvom Irene Mučibabič, Polone Podbevšek in Kata-

Finale: na sredini kasnejši zmagovalci iz Ruš (levo spodaj) Naša ekipa »Ongrečki« je bila na tekmovanju v povprečju najmlajša (Miha Vrankar, Nataša Pirc, Nina Jerak, Martina Jurak - pod budnim odedom Tomaža Kocmana (desno spodaj). Na koncu so bili dvajseti, na »vzporednem« tekmovanju pa so si delili tretje mesto.

rine Mikulič svoje goste pritegnili v živahne družabne igrice.

Vse skupaj je kar prehitro minilo. Organizatorji pa so si takrat belili glave, kako naj rešijo težavo, ker se jim je skrivnostni gost, ki naj bi obiskal priveditve, v zadnjem hipu zaradi boleznih opravičil. Ampak Trzinci smo znani kot dobri improvizatorji.

Pogovor z »skritim gostom«, enim od naših najboljših alpinistov Tomažem Humarjem so opravili kar po telefonu (in ga prenašali prek ozvočenja), člani MO pa so pripravili izvrstno skeč, ki je požel veliko smeha ter odobravajoč aplavz.

Seдем najboljših tekmovalnih skupin se je moralo nato pokazati in dokazati še na finalnem tekmovanju, ki je bilo pripravljeno v obliki kviza pred občinstvom. Tokrat na žalost, ali pa na srečo, med finalisti ni bilo trzinske ekipe. Trzinci so se tako izkazali tudi kot dobri gostitelji in so dali prednost v boju za zmago svojim gostom. Po razburljivem boju je zmagala skupina mladih planincev iz Ruš, ki bodo prihodnje leto pripravili novo finalno tekmovanje. Trzinska ekipa pa je ob tem napovedala, da prihodnje leto ne bo nič več popuščanja. Za veliki finale so poskrbeli kar nekaj nagrad, ki so jih prejeli najboljši. Nagrade so bile lepe in tudi tako bo trzinsko tekmovanje mladim planincem prav gotovo ostalo v lepem in prijetnem spominu.

Miro Štebe

Organizatorji se zahvaljujemo vsem, ki so nam vsak na svoj način pomagali pri pripravi tekmovanja »Mladina in gore« (spisek bomo objavili v naslednji številki Odseva).

Planinsko društvo Onger Trzin vabi svoje člane in simpatizerje na redni

OBČNI ZBOR

društva, ki bo v **petek, 14. februarja 2003, ob 18. uri** v večnamenski dvorani v starl osnovni šoli (Mengeška 22; 1. nad.).

Pred občnim zborom bo ekipa "Trzinskih žerjavčkov", zmagovalcev tekmovanja "Mladina in gore 2001", predstavila svoja doživlja na taboru v Romuniji.

Vabiljen!

Predavanja v knjižnici Domžale

- 30.1. ob 19^h Astro večer: Roman Puš
- 6.2. ob 19^h Nova Zelandija (Luka Romih)
- 13.2. ob 19^h Astro večer: Roman Puš
- 20.2. ob 19^h Madagaskar (Meti Buh)

www.onger.org

10. februarja 2003, ko PD Onger Trzin praznuje dvajseto obletnico, se bodo na zgornjem naslovu pojavile domače strani trzinskih planincev. Upamo, da se homo čimvečkrat srečali tudi na virtualnih poteh.

Znanstveni poskus številka 1

Problem: Ali lahko v Trzinu plakat obstane na tabli daljše obdobje?

Hipoteza: Plakat na društveni tabli bo obstal kak mesec dni.

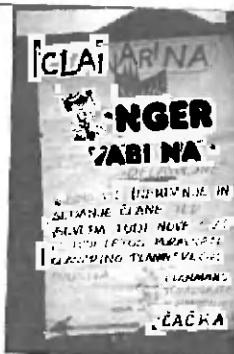
V poskusu so sodelovali: pisec plakata, obešalec plakata (gre za isto osebo) in opazovalci.

Tekli so dnevi, tekle noči, lili je dež in sijalo sonce, pihal je veter ... naš plakat pa je kljuboval. In vztrajal. Bili smo prav ponosni nanj. Tako dolgo ni zdržal še noben. Zadnjega dne v oktobru smo se odločili, da je poskusa konec. Sneli smo ga. Slava mu!

Znanstveni poskus je ovrget našo hipotezo. Ugotovitev se glasi: plakati v Trzinu lahko obstanejo več kot mesec dni.

Vsem, ki jim plakati izginjajo, ponujamo (za primerno vsoto) glasno desko, kjer plakati visijo in visijo in visijo (naš rekorder je zdržal – hmmm – ok. 200 dni.)

PS: Sedaj od rojstnega dne naprej visi na častnem mestu pri bodočem načelniku MO!

Vsi zastavljeni cilji so bili doslej venomer izpolnjeni od zapadlega snega, ker pa so letos stroji za zasneževanje kupili, zdaj upajo, da bodo le manj odvisni od vremenskih razmer. Vsaj letošnji začetki so veliko obetavnejši. Lani, 17. decembra, je društvo kupilo top znamke Sufag, letnik 1998, z močjo 19kW. Ob prvem preizkusu na terenu so bili malo razočarani, saj so ugotovili, da je voda, ki jo dobivajo iz vodovoda, pretopla, saj ima 9°C. Ugotovili so, da jo morajo za uspešno delovanje topa dodatno ohlajevati na najmanj 2°C. Trenutno imajo tudi težave z agregatom, ker je prešibak, vendar vse kaže, da bodo le dobili močnejšega. Zadoščala bi moč vsaj 30kW, da bi agregat lahko pogonjal tako top in tudi hladilno napravo za hlajenje vode.

Da ne bi bilo treba s smučmi teptati smučišča, kar so v prvih letih počeli, si člani trzinskega smučarskega društva z domačim društvom delijo teptalnik, ki sta ga leta 2000 sofinancirali občini Domžale in Trzin. Primeren je tudi za tekaške proge, ki so jih tako kot že v prejšnjih letih uredili na travnikih za plinarno in na menegškem polju. Treba je reči, da je tudi med Trzinci kar nekaj takih, ki se navdušujejo tudi za tek na smučeh, zato ni čudno, da z veseljem pozdravijo urejanje tekaških prog v okoličici Trzina. Proge so kar dobro obiskane, čeprav je treba reči, da suh sneg ni ravno najbolj primeren za urejanje tekaških prog.

V smučarskem društvu pa z vso vneto razmišljajo tudi o zimskih šolskih počitnicah. Rado je povedal, da za počitnice načrtujejo začetni in nadaljevalni tečaj smučanja. Lani so se za tečaj zanimali le štiri naidebni smučarji, kar pa je bilo premalo za sestavo skupine. Prepričani so, da bo letos bolje.

V svojih vrstah imajo več voditeljev in tudi učiteljev smučanja, ki obvladajo svoj posel. Na smučišču delujeta dve vlečnici. Za otroke, ki se še učijo stati na smučeh in prvih zavojev, je še zlasti primerna mala vlečnica na položnejšem terenu pod brunarico. K brunarici, ki obratuje enako kot smučišče, od 10 - 16h, vsako soboto in nedeljo, med počitnicami pa tudi med tednom, radi prihajajo tudi drugi Trzinci in okoličani. Prizadevni člani društva so s številnimi prostovoljnimi delovnimi akcijami lepo uredili njeno okolico, tako da se obiskovalci z veseljem zadržujejo pred njo, se sončijo, opazujejo dogajanje na smučišču in se pogovarjajo s prijatelji. Brunarica s svojo okolico in tudi »ponudbo« se je odlično izkazala tudi v poletnem času, saj trzinska društva in druge organizacije vse pogosteje pri njej radi pripravljajo piknike in druge zabave. Brunarica, v kateri postrežejo z osvežilnimi napitki, pogosto pa tudi s kranjskimi klobasami in drugim, nudi tudi prijetno zavetje ob sla-

bem vremenu, na sploh pa je v njej vedno prijetno počutje. Za dobro delovanje smučišča zdaj naenkrat skrbi tudi po deset članov društva. Kot je povedal Rado, pa so trzinski smučarji smučišče in brunarico prizadevno urejali in oskrbovali tudi v poletnih mesecih. Nič koliko ur so prebili tam in marljivo, seveda prostovoljno, delali. Občasni obiskovalci lahko

vedno opazijo kakšno spremembo ali izboljšavo, šele ko smučarji povedo, koliko dela so vložili v to, pa se človek zamisli in prav gotovo smo si vsi edini, da bi smučarji kot nagrado za vsa svoja prizadevanja res zaslužili pravo, s snegom bogato belo zimo.

Ana Oblak

LETOS BOLJŠA SMUČARSKA SEZONA

Člani smučarskega društva Trzin imajo to zimo zaradi boljših snežnih razmer polne roke dela. Ob pomoči gasilcev skrbno pripravljajo smučišče, tudi za tekmovanje

in smučarske tečaje. Ker leži smučišče na senčni strani, kamor sonce na dan poije le za približno uro in pol, upajo, da manjše otoplitve ne bodo preveč škodovala res vzorno pripravljenemu smučišču. Ob tem

pa se spominjajo izkušenj iz prejšnjih let, ko so jim močnejše odjuge večkrat zelo ponagajale. Lani so na primer več dni in noči zapored dežurali ob snežnem topu, ki so si ga izposodili od Mengšanov, in pripravljali proge, ko so končali in je bilo smučišče popolnoma pripravljeno za smučanje, pa jim je odjuga tako rekoč v parih urah izničila vsa prizadevanja. V dveh dneh je s seboj odnesla ves sneg.

S tajnikom društva Radom Pestotnikom smo se pogovarjali, kako so smučarji pripravljani na letošnjo sezono. Rado deluje v društvu, ki je bilo ustanovljeno leta 1999 in šteje sedaj že 139 članov, že od vsega začetka kot tajnik. Zaposlen je v Iskratehu, od koder si društvo izposodi količke, vratca in časomerilne naprave za tekmovanje. Rado pa takrat tudi skrbi za merjenje časa.

Tudi v soboto, 18. januarja, ko so pripravili občinsko prvenstvo v veleslalomu, so bili rezultati tekmovalcev pod njegovim budnim očesom.

Povedal je, da upravni odbor društva vsako leto sestavi program delovanja društva

SLALOM V TRZINU

Dogajalo se je v soboto, 18.01.2003. v trzinski Dolgi dolini! Kljub temu da me težko kdo prepriča, da v soboto vstanem pred kosilom, sem se ob desetih vendarle odpravila pogledat, kaj se dogaja na našem smučišču. In bilo je kaj videti. Stari in mladi Trzinci so se pripravljali na tretji občinski veleslalom, kot da bi šlo za življenjsko pomemben projekt.

Vsa pohvala organizatorjem, saj je proga vzdružala oba teka, bila je lepo pripravljena, sama postavitve vratc pa je bila primerna tako za najmlajše (ki so tekmovali

s polovice proge), kot tudi za tiste bolj zahtevne smučarske entuziaste.

Tisti, ki vas ni bilo, vam je lahko žal, saj smo poleg spektakularnih padcev lahko občudovali zavidanja vredne stile smučanja in končni rezultati so bili samo pika na i dogajanja.

Pohvalno, pohvalno, pohvalno je vodenje Tomaža Šinka, saj je ob vsakem tekmovalcu podal duhovit komentar in prav prijetno ga je bilo poslušati.

Da pa boste prav vsi obveščeni, dodajam rezultate tekmovanja po kategorijah in vas do naslednjč lepo pozdravljam.

3. VSL občine Trzin 18.1.2003, prvi tek: 10:30, drugi tek: 12:30 (Proga: Dolga dolina)

Predšolski dečki		1. tek	2. Tek	Skupaj
1	Korelc Anže	14.19	14.62	28.81
2	Jarc Benjamin	13.93	15.02	28.95
3	Kavaš Matej	17.03	14.66	31.69
Deklice 1. – 4. razred				
1	Gregorc Neža	25.07	26.01	51.08
2	Cerar Eva	29.80	26.72	56.52
3	Smole Nina	36.65	30.72	67.37
4	Bobnar Rebeka	46.05	-	-
Dečki 1. – 4. razred				
1	Podlogar Tim	26.30	25.18	51.48
2	Habjan Jure	27.22	26.36	53.58
3	Kavaš Andraž	30.32	29.07	59.39
4	Kogovšek Jaka	31.34	30.87	62.31
5	Šinko Tine	34.52	33.17	67.69
6	Peternel Jaka	33.85	35.54	69.39
7	Lap Jan	30.16	44.25	74.41
8	Peternel Matevž	39.46	39.09	78.55
9	Vrbovšek Klemen	28.92	28.64	D
Deklice 5 – 8. razred				
1	Grad Teja	20.96	20.15	41.11
2	Vodlan Ajda	27.77	27.16	54.93
3	Mušič Nina	29.09	31.24	60.33
Dečki 5. – 8. razred				
1	Gregorc Žiga	20.12	19.53	39.65
2	Pestotnik Jure	22.71	22.62	45.33
3	Jemc Jan	24.03	23.04	47.07
4	Lap Grega	24.32	23.84	48.16
5	Žmitek Martin	24.67	23.61	48.28
6	Kogovšek Domen	25.37	24.98	50.35
7	Hribnik Peter	25.65	25.11	50.76
8	Dermastija Aljaž	28.38	26.41	54.79
9	Hrovat Matic	29.33	26.65	55.98
10	Kotar Nejc	30.65	27.58	58.23
11	Kogovšek Gašper	19.65	52.96	72.61
12	Špendal Dan	26.37	-	D
13	Lap Grega	24.32	23.84	D
Veteranke nad 55 let				
1	Erceg Angela	29.17	28.03	57.20
Veterani nad 55 let				
1	Zupan Anton	22.26	22.08	44.34
2	Robas Janez	25.22	24.73	49.95
3	Pavlic Franc	64.79	38.07	122.86
Veteranke 45 – 55 let				
1	Skočir Regina	25.14	26.06	51.20
Veterani 45 – 55 let				
1	Strehovec Franc	18.99	18.73	37.72
2	Kovač Bogo	21.58	21.39	42.97
3	Hrovat Marko	23.65	23.54	47.19
4	Jenštrle Tone	27.51	26.54	54.05
5	Ručman Marko	28.32	27.45	55.77
6	Rakef Janez	24.09	24.33	D
Članice 35 – 45 let				
1	Peternel Mateja	38.48	27.21	65.69

Člani 35 – 45 let

1	Jankovič Jože	19.02	18.16	37.18
2	Iglič Roman	20.78	20.62	41.40
3	Ziegler Boštjan	22.27	22.23	44.50
4	Kogovšek Tomaž	22.37	22.29	44.66
5	Pečuk Silvo	23.74	22.36	46.10
6	Gorenc Dušan	24.23	24.38	48.61
7	Rosman Mare	30.05	19.92	49.97
8	Izda Marjan	26.82	25.05	51.87
9	Peternel Miha	27.18	26.63	53.81
10	Korelc Andrej	30.09	28.23	58.32
11	Gjergek Anton	21.67	44.89	66.56

Člani 20 – 35 let

1	Zgonc Emil	18.15	18.39	36.54
2	Mestek Mitja	19.05	19.10	38.15
3	Škriep Damjan	20.32	20.33	40.65
4	Ogorelec Gašper	23.19	18.39	41.58
5	Matko Andrej	21.31	21.14	42.45

DIRKAŠKA DRUŽINA HABAT PONOVRNO USPEŠNA

Motociklistična sezona 2002 se je za dirkaško družino Habat-Kozole končala nadvse uspešno. Najmlajši član te družine, 12-letni Silvester, je v pokalnem prvenstvu v kategoriji MINIMOTO do 14 let v skupnem seštevku dosegel 1.mesto. Zmagal je kar na štirih dirkah, na eni dirki pa ni

enkrat je osvojil tretje mesto, na predzadnji dirki pa je moral odstopiti zaradi tehnične okvare motorja.

V razredu SKUTER do 50ccm sta nastopila Uroš in Luka, ki sta se uvrstila prav na vrh. Uroš je že tretjič zapored uspel osvojiti naslov državnega prvaka, Luka pa si je z zmago na zadnji dirki v Jaršah uspel priboriti naslov državnega viceprvaka. Vsi štirje so tekmovali za AMD Kamnik.

Za tekmovalno sezono 2003 fante čakajo novi izzivi, saj prestopajo v višje razrede. Silvester kljub 12-im letom prestopa v razred MINIMOTO SENIOR in SUPERMOTO do 85 ccm za voznike do 16. leta starosti. Uroš prestopa iz razreda 50 ccm v razred do 70 ccm. Luka pa ostaja v razredu do 50 ccm. Marjan se bo v prihodnji sezoni preizkušal v razredu SUPERMOTO. Sponzorja sta: Sitar pneumatic center in Irgovina Habat moto center. K dobrim rezultatom je z odlično pripravo motorjev pripomogel mehanik Boštjan Trampuš.

Miran Kokalj

Z leve: Manca Katrašnik, Silvester Habat in Tilen Tarbižan

nastopil zaradi poškodbe roke. Konec novembra je nastopil tudi na dvoranski mednarodni dirki v Linzu v Avstriji, kjer so po trije dirkači v eni ekipi vozili dveurno vztrajnostno dirko. Z Danielom Mösslingerjem in Stefanom Kerschbaumanom je zasedel odlično drugo mesto. Nastopili so vozniki iz Nemčije, Avstrije, Italije, Švice, Češke in Slovenije.

Na prvi motociklistični dirki v industrijski coni Jarše je bila v odlični organizaciji AMD Domžale prvič v Sloveniji izpeljana dirka v SUPERMOTU v razredu do 85 ccm za voznike, stare do 16 let. Kljub temu da je bil Silvester prvič na takem motoju, je zasedel 5.mesto.

V razredu MINIMOTO SENIOR je za zelo razburljivo sezono poskrbel Marjan, ki si je šele na zadnji dirki z zmago privozil naslov pokalnega prvaka. Skupaj je zmagal kar na treh dirkah,

Luka Kozole in Uroš Habat

Kjer je veselje, ne preštejavo besec

Namaki

STRELSKE NOVICE

7. prehodna skirca Borisa Paternosta

Uspesno smo izpeljali sedmo zaporedno tekmovanje za prehodno skirco Borisa Paternosta. Tekmovanja se je udeležilo 45 tekmovalcev v disciplini s pištolo in 57 tekmovalcev v disciplini s puško. Tako kot že nekaj let so se tudi letos odzvali strelci iz tujine, saj je bilo prijavljenih kar 17 strelcev iz sosednje Hrvaške, zaradi vremenskih razmer pa je prispela le ekipa deklet iz Strelskega kluba Zrinjevac, ki so nastopala v disciplini s puško.

Prvič smo na tekmovanju dobili tudi trzinskega zmagovalca, saj je s pištolo zmagal Srečko Vinko član našega društva in med drugim tudi član B reprezentance Slovenije. V finale je štartal iz 3. mesta in se počasi prebijal do zmagovalca. V disciplini s puško je odlično streljal tudi naš Jernej Adlešič, ki je z rezultatom 580 krogov osvojil 13. mesto.

Zmagovalec v disciplini s puško je ponovno postal Rajmond Debevec, ki je v finalu kar trikrat zadel strogi center, torej 10,9 in poživil finale, ki ga je spremljalo preko 50 strelcev in obiskovalcev. Ekipno pa so dekleta SK Zrinjevac zmagala in za eno leto je prehodna skirca odpotovala v Zagreb.

Ob odličnih organizacijah vsakoletnega tekmovanja se število tekmovalcev povečuje, najbolj vzpodbudni pa so kasnejši odmevi, saj so dekleta iz Zagreba izjemno pohvalile naše tekmovanje in obljubile, da bodo za naslednje leto promovirale tekmovanja v vseh večjih klubih na Hrvaškem.

Lep strelski pozdrav,
Damijan Klopčič

Pa še nekaj slik s tekmovanja

Kdor ima močne roke, bo premagal enega, kdor ima veliko znanje, jih bo premagal tisoč.

Tataraki

Izboljšanje usposobljenosti, ustreznosti in konkurenčnosti kmetijstva v Podjetni Regiji

Izobraževalni projekt občin Kamnik, Moravče, Mengeš in Trzin, ki ga sofinancira Delegacija Evropske komisije v Ljubljani (v okviru Programa malih projektov PHARE)

Maja 2002 je Delegacija Evropske komisije v Ljubljani objavila razpis Programa malih projektov, namenjen sofinanciranju izobraževalnih projektov lokalnih skupnosti in nevladnih organizacij. Ena od prednostnih področij je bilo tudi področje kmetijstva in razvoja podeželja, predvsem z vidika osveščanja o novostih, ki jih prinaša vstop v Evropsko unijo. Na podlagi Skupnega razvojnega programa Podjetne Regije so občine Kamnik, Moravče, Mengeš in Trzin skupaj oblikovale projekti izobraževanja kmetovalcev z naslovom »Izboljšanje usposobljenosti, ustreznosti in konkurenčnosti kmetijstva v Podjetni Regiji« in ga prijavili na razpis. Projekt je vreden dobrih šest milijonov tolarjev in je eden od osmih, ki jih je med 56 prijavnimi Delegacija Evropske komisije izbrala za sofinanciranje, kar pomeni, da bo prispevala 80% sredstev. Predstavniki delegacije so projekt pohvalili, saj je edini med odobrenimi, ki so ga prijavile lokalne skupnosti (občine) in edinstven zato, ker je prvič prijavo uspešno pripravilo večinoma občin skupaj, tako da je zglede medobčinskega sodelovanja.

S projektom nameravajo sodelujoče občine predvsem spodbuditi kmetovalce k boljšemu načrtovanju razvoja kmetijskih gospodarstev, k sodelovanju in trženju lokalnih kmetijskih proizvodov, pa tudi izboljšati njihovo usposobljenost za pridobivanje sredstev. Tako naj bi se povečala konkurenčnost kmetijstva v sodelujočih občinah tudi na nivoju Evropske Unije. Poleg tega bodo sodelujoče občine skozi ta projekt usmerile svoje delovanje v koristne podporne aktivnosti za kmetovalce in izboljšale sodelovanje z njimi in s strokovnimi organizacijami.

V okviru projekta bo organizirana serija osmih delavnic na štiri različne teme, ki se jih bodo udeležili zainteresirani kmetovalci iz sodelujočih občin. Na delavnicah bodo udeleženci s pomočjo strokovnjakov spoznavali naslednje teme:

- osnovno načrtovanje del in razvoja kmetije, spremljanje stroškov ter finančnih tokov,
- združevanje ponudnikov, prednosti skupnih dejavnosti na kmetijah in trženje proizvodov,
- možni viri financiranja kmetijstva, zahteve oz. pogoji za uspešno prijavo,

Delavnice bodo organizirane tako, da bodo udeleženci z razpravo ob primerih do konca delavnice pripravili dejne osnutke projektov za strukturne spremembe in izdelavo ali izboljšanje načrtov razvoja njihovih kmetij. Novo znanje bo udeležencem olajšalo razvoj in financiranje njihove dejavnosti, hkrati pa bodo bolj pripravljeni na vstop v EU.

Poleg delavnic za kmetovalce bo organizirana tudi posebna delavnica za občinske službe in strokovne organizacije s področja kmetijstva, ki bo namenjena vzpostavitvi sodelovanja in oblikovanju lokalne kmetijske politike. V okviru projekta bo po izvedenih delavnicah pripravljen tudi študijski primer konkretnejše priprave projektov razvoja kmetijstva, da bi se dejansko na terenu preverilo učinek delavnic in jih integriralo v splošen razvoj nekega območja. Študijski primer bo potekal na območju Velike Planine, Male Planine in Goriške Planine, vanj pa bodo vključene pašne skupnosti, lasnaki zemljišč in turistični delavci. Območje je bilo izbrano zaradi križanja interesov in pomena območja za zaščito vodnih virov in varovanje narave.

Dodatne informacije o projektu in sodelovanju na delavnicah:

Občina Trzin: Jorg Petrovič, tel. 01/564 45 43
Oikos d.o.o.: Mojca Hrabar, Matjaž Harmel, tel. 01/7226 400

Mali oglas

Diplomiran inženir matematike instruiraa
matematiko za osnovne, srednje šole
in fakultete - pokličite preko
GSM 040/550 040 - Martin.

Testenova 69, 1234 Mengeš
Tel. 723-02-70, fax 723-02-75
GSM 040/730-275

AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM

e-mail: elshop@siol.net
<http://www.elshop-sp.si>

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

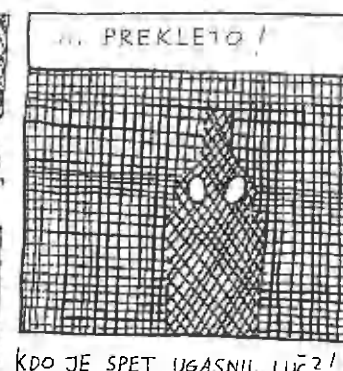
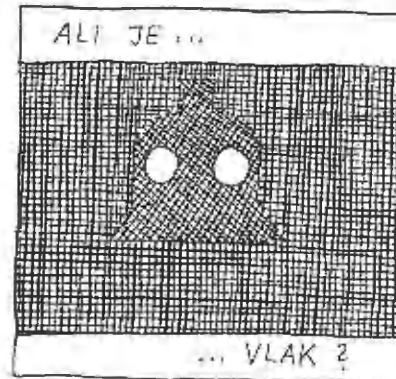
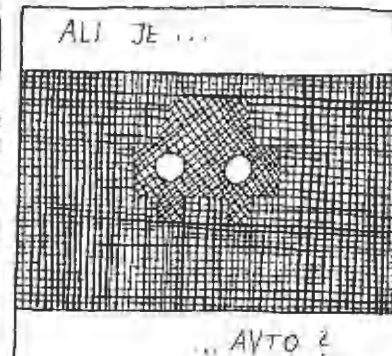
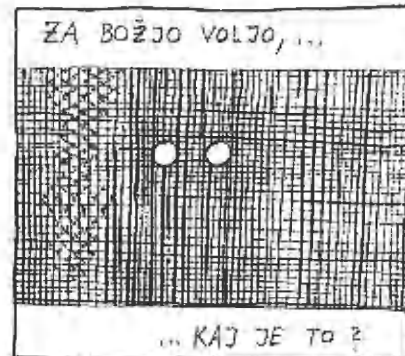

Crawford

GARAŽNA IN INDUSTRIJSKA VRATA,
NAKLADALNE PLOŠČADI

Avtor:
Simon Fink
Jugovic

ODSEVNIK

Modrost je drevo, ki raste v srcu
in rodi sadeže na jeziku.

Arabski

Moder človek je velik tudi
v malenkostih, hudoben majhen tudi
pri največjih stvareh.

Klasični

Tisti ni moder, ki ne zna biti
o pravem času nor.

Hindijski

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev da nas o tem obvestijo. Vročna stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračate nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vaso prireditev bodo izvedeli vsi Trzinici!

29.01.	18.00	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Občni zbor mladinskega odseka
31.01.	21.00	Študentski servis Domžale in Kamnik, KUD F. Kotar Trzin	KIŠTA (sodelujejo: KSIHT, Los ventilos, Bitch boys, Ultra)
08.02.	19.00	Občina Trzin in KUD Franc Kotar Trzin	Osrednja občinska proslava ob slovenskem kulturnem prazniku
14.02.	18.00	PD Onger Trzin	Občni zbor društva
17.02.	18.00	Občina Trzin	Prostorska konferenca (v dvorani KUD Franc Kotar) /glej str. 4/
18.02.		Žerjavčki	Občni zbor društva
24.-28.02.		Društvo prijateljev mladine	Delavnice med zimskimi počitnicami
Sobota-konec januarja		Društvo prijateljev mladine	Smučarski izlet
marc		Društvo prijateljev mladine	Pustovanje
27.02.-04.03.		Turistično društvo Trzin	Pustne prireditve

NAPOVEDUJEMO:

14.03.	Turistično društvo Trzin	Predavanje: "O balkonskem cvetju, zasaditvi balkonov in vrtnarstvu po svetu"
--------	--------------------------	--

Obvestila:

- Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek (Planinski kroček za osnovnošolce vsako sredo od 15. do 16. ure (učilnica zemljepisa), srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 20. do 22. ure v društveni hišici)
- Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v Bar »Doza« (traven pizzerije)
- Ob ugodnih snežnih razmerah lahko vsak vikend smučate na smučišču v Dolgi dolini. Vabi Smučarsko društvo

Vlado,

izgubljam zvok tvojega smeha.
Si ga odnesel s seboj?
Ko bi se vsaj še za trenutek lahko s teboj smejala fantu, ki cepeta z nogami od sreče, ker sliši najljubšo pesem!

A jaz slišim Kreslina in mistim na rožo, ki bo cvetela namesto tebe.

Pa saj nisi mogel iti daleč, če vendar še vedno čutim tvojo srčnost in vidim tvoje tople oči.

Pogrešan si, ti ljubimec življenja.

Srečno pot, prijatelj!

Ana

V spomin

VLADU NADJU

Odšel si, sredi veselja. Ko smo vsi praznovali in o slovesu ni razmišljali nihče. Delali smo načrte, si izrekli dobre želje in tudi ti si bil poln idej in želja. Niti na kraj pameti ni nikomur prišlo, da nas zapuščaš.

Ostala je le praznina in obžalovanje. Vlado, hvala ti za tvoj trud, požrtovalnost in humor. Veliko si pomagal pri nastajanju in delovanju trzinske šahovske sekcije. Res si živel za šah. Lepote kraljevske igre si želel deliti tudi z drugimi.

Precej številk Odseva so popostrile šahovske novice in zanimivosti, ki si nam jih prinašal iz meseca v mesec. Tam bodo še dolgo zapisane, kot si se ti zapisal v naša srca. Veliko si storil tudi na področju rekreacijskega športa v Trzinu. Tudi zato te bomo pogrešali.

Vlado, hvala ti!

Uredništvo Odseva

RENAULT

POPUSTI ZA NOVA VOZILA LETNIK 2002 DO 550.000 SIT

PRIDITE IN SE ZAPELJITE
Z NOVIM MEGANOM

RENAULT
AVTO SET d.o.o.
Dragomelj 26, Domžale

DELOVNI ČAS:

SALON: od 8. do 18. ure

SERVIS: od 8. do 17. ure

SOBOTA: od 8. do 13. ure

Prodaja vozil: 01 / 56 27 111
041 / 648 166
Servis: 01 / 56 27 333
Nadomestni deli: 01 / 56 27 222
Fax: 01 / 56 27 444
E-mail: tomaz.setnikar.avtoaset@dealer.renault.si

AVTOLICARSTVO VIDMAR

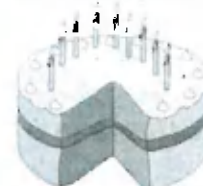

Nudimo vse avtoličarske
in avtokleparske storitve

Hababova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

SLAŠČIČARNA OGER

stari Trzin, Mengeška 26

Nudimo vam veliko izbiro poročnih in otroških tort
po tujih katalogih, domačo potico, ročno
izdelane domače piškote in ostale slaščice.
Stalno na zalogi: torta za DIABETIKE

VASA POSEBNA ZELJA!

Vi prinesete sliko, mi po njej naredimo torto!
Tel.: 564 20 50, odprto vsak dan od 7. do 21.30 ure

clean beat

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI!

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZINJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNIT VENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLIJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 721-0-432, gsm: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@srial.net